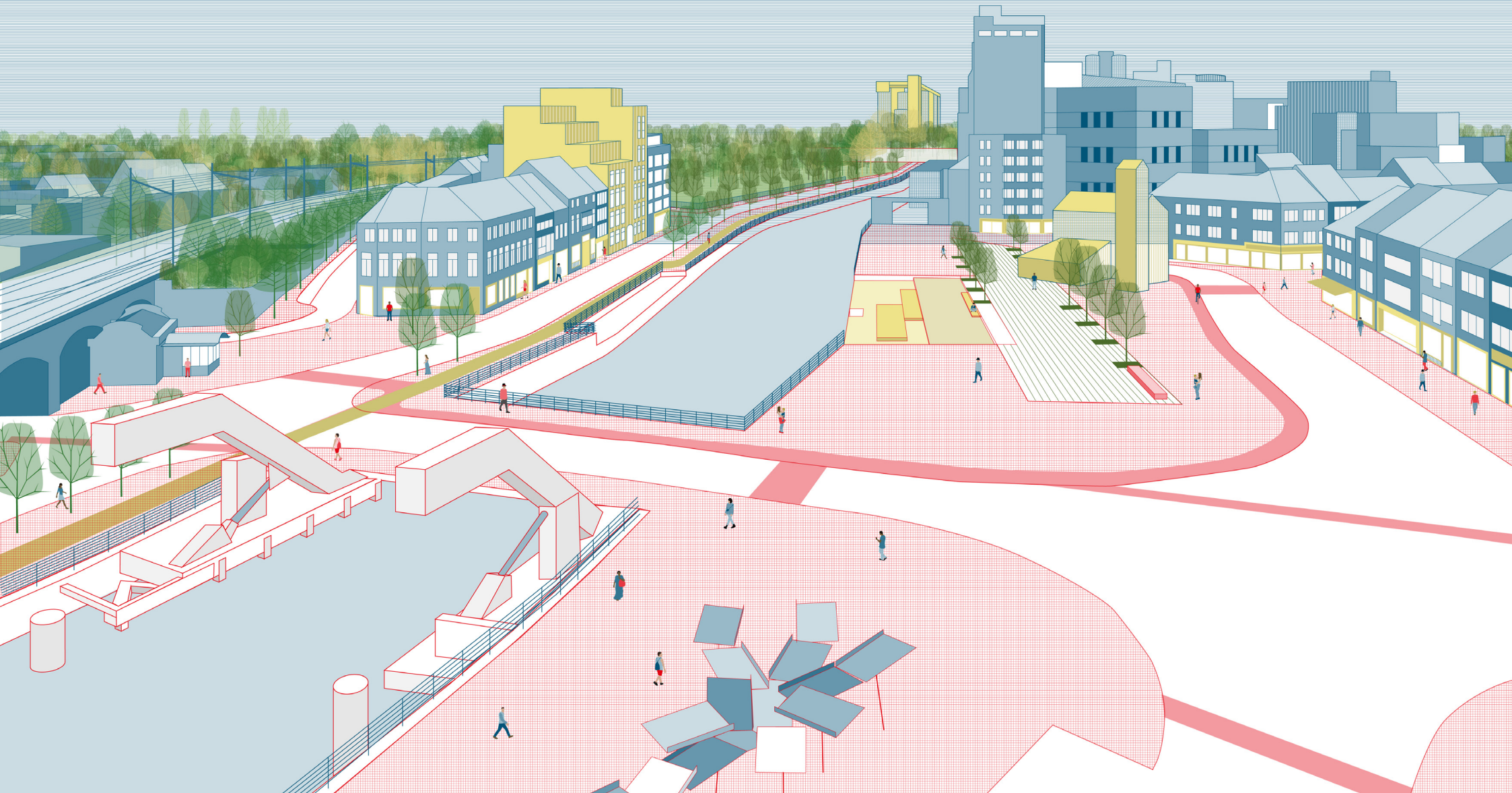
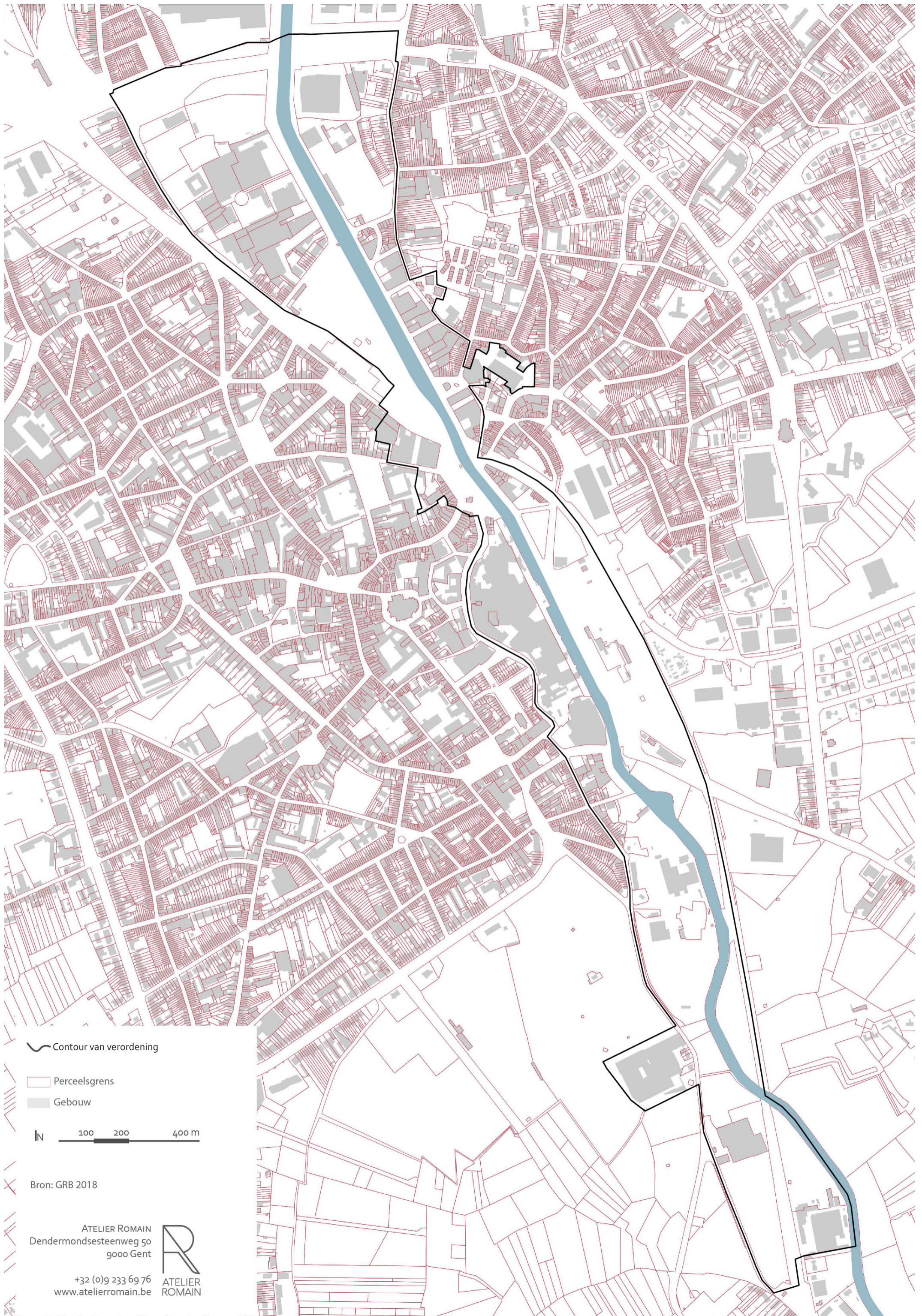

BIJLAGE 1 - indicatieve weergave contour verordening

Contour van verordening

Perceelsgrens

Gebouw

100 200 400 m

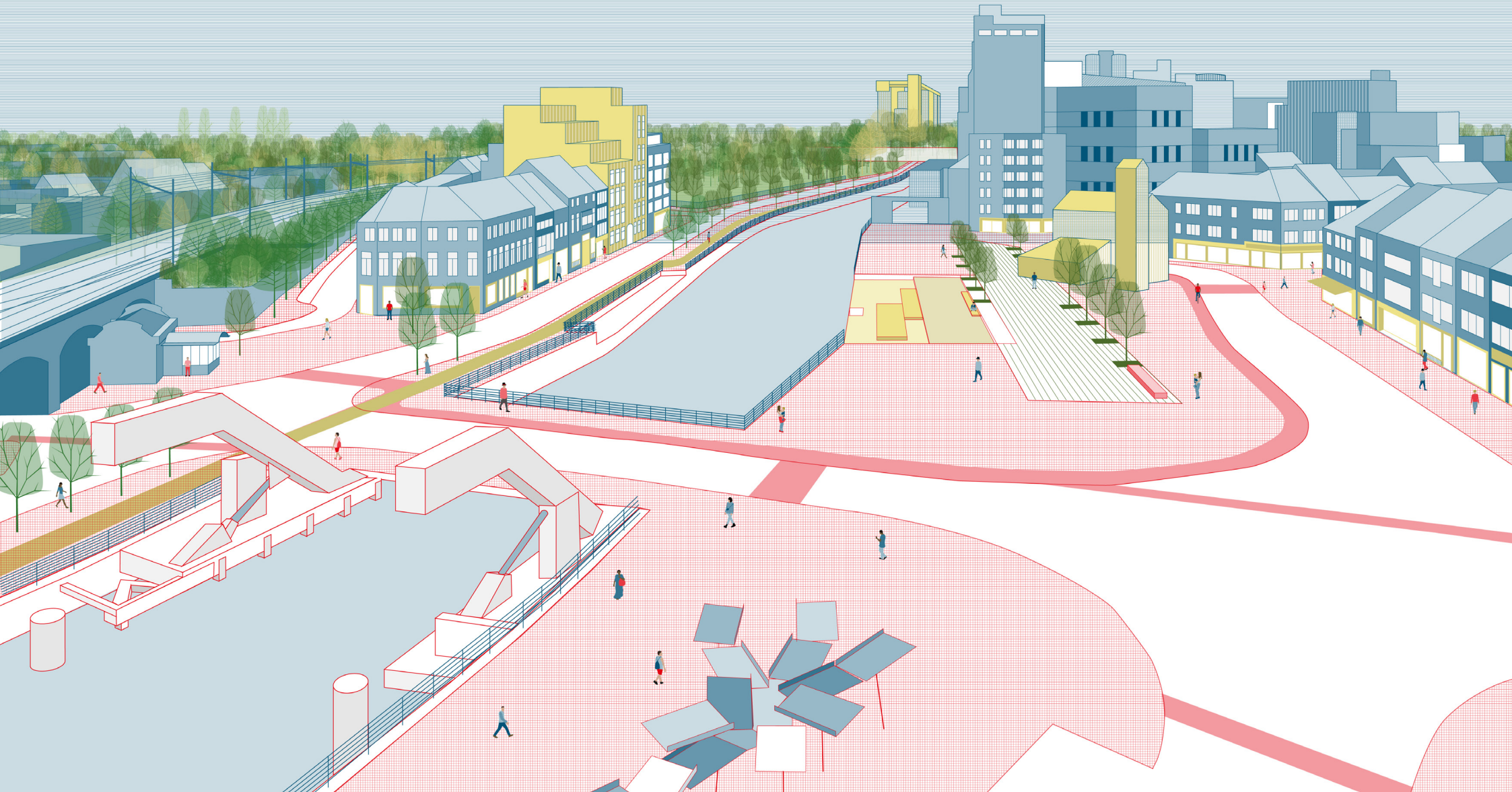
Bron: GRB 2018

ATELIER ROMAIN
Dendermondsesteenweg 50
9000 Gent

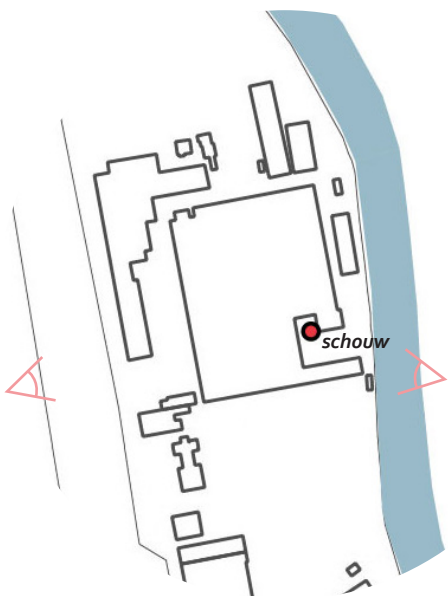
+32 (0)9 233 69 76
www.atelierromain.be

BIJLAGE 2 - erfgoedfiches

SCHOUW UCE

Adres: Ter Murenlaan 34-50 Erembodegem
Kadastraalnummer: Afd. 12, sect. B, 8v2

BESCHRIJVING

Union Cottonnière d'Erembodegem of Usines Cottonnières d'Erembodegem (kortweg UCE) werd opgericht in 1913 met Camille De Saedeleer als directeur.

Men vervaardigde er katoenen dekens, schoteldoeken, dweilen en stoffen voor het maken van pantoffels. De fabriek telde op haar hoogtepunt 180 arbeidskrachten en sloot in 1957 haar deuren.

Op de voormalige site bevindt zich nog een gaaf bewaarde schouw. Het betreft een rondgemetselde schoorsteen met een aantal ringen in witte baksteen. De letters UCE en het stichtingsjaar 1913 zijn in witte baksteen ingemetseld. Bovenaan heeft de schoorsteen een boogfries. De schouw is niet langer operationeel.

Bron:

L. Van der Helst, Usines Cottonnières d'Erembodegem In : V.VAK Mededelingen, 2017,3, p. 6.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

De schouw heeft een **industriel-archeologische waarde**. De constructie vormt een getuige van het industriële productieproces op de site. Schoorstenen werden gebouwd om de rookgassen die bij een verbrandingsproces ontwikkeld werden, af te voeren. De schouw heeft een **historische waarde** als getuige van het succesrijke industriële textielverleden van Aalst.

Locuswaarde:

De schouw heeft een **ruimtelijk-structurende waarde** vanwege de sterke bakenfunctie in de omgeving. Dit dankzij de vrijstaande inplanting, de hoogte (ca. 50m) en de beperkte hoogte van de gebouwen in de onmiddellijke omgeving. De schouw werd bewust ingeplant op de gegeven locatie gezien de voormalig industriële activiteiten van het U.C.E. zowel gebruik maakten van de nabijgelegen Dender als van de spoorweg.

Belevingswaarde:

De schouw heeft een **esthetische waarde** vanwege de verzorgde uitwerking van een aantal typerende elementen (rondgemetselde bakstenen schoorsteen, sierlijke kroon, typerende witte ringen en fabrieksopschrift in drukletters). De vrijstaande inplanting en de beperkte hoogte van de gebouwen in de onmiddellijke nabijheid zorgen ervoor dat de schouw zowel vanaf de spoorwegbedding als vanuit het jaagpad (zowel vanuit Aalst als vanuit Erembodegem) sterk beeldbepalend is voor de omgeving.

SELECTIECRITERIA

- Authenticiteit (gaaf bewaard),
- Zeldzaamheid (bakstenen schouwen zijn een zeldzaamheid in het Aalsterse),
- Representatief (industriële baksteen architectuur),
- Contextwaarde (beeldbepalend dankzij hoogte en vrijstaande ligging aan de Dender)

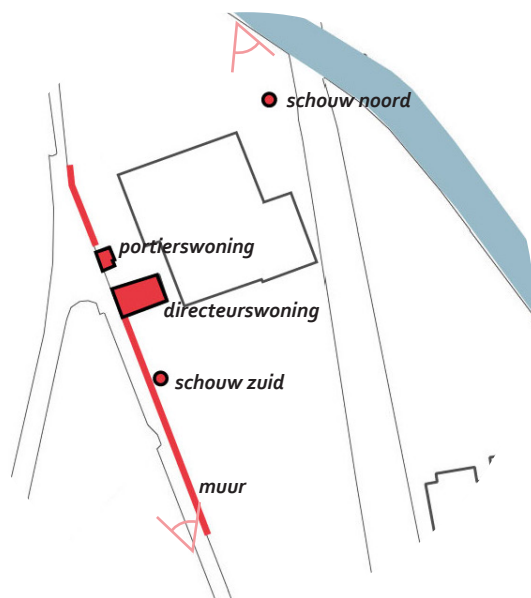

Zicht op de schouw vanuit westelijke richting

Zicht op de schouw vanuit jaagpad aan de Dender

SCHOTTE - 1/2

Adres: Kapellekesbaan 6-14, Erembodegem
Kadastraalnummer: Afd. 12 sect. B, 613

BESCHRIJVING

In 1922 liet Joseph Schotte een nieuwe fabriek optrekken te Erembodegem aan de Dender omdat water van primordiaal belang is voor een leerlooierij, naast de spoorlijn Brussel–Aalst en langs de Kapellekesbaan. Om de aanvoer van grondstoffen voor de energievoorziening te verbeteren, diende het bedrijf in 1933 een aanvraag in bij de NMBS voor een private aansluiting op de spoorlijn Gent-Aalst-Brussel. In de jaren '50 en '60 ging het leerlooierij Schotte voor de wind. In 1997 stopten de activiteiten aan de Kapellekesbaan en in 1998 werd het bedrijf failliet verklaard.

Op de site van de voormalige leerlooierij van Schotte zijn nog twee schouwen, de voormalige fabrieksmuur, de voormalige portierswoning en de voormalige directeurswoning bewaard gebleven. De **muur** met een totale lengte van circa 250m flankiert de Kapellekesbaan en is opgebouwd uit baksteen

metselwerk met een gecementeerde plint en bovenaan twee decoratieve lijsten.

De twee **schouwen** zijn gebouwd in baksteen metselwerk met ijzeren banden errond.

De **portierswoning** is een huis van twee bouwlagen onder een zadeldak. De gevels zijn opgetrokken uit baksteenmetselwerk met speklagen in witte baksteen. Opvallend is dat de plint aan de kant van de directeurswoning uit arduin is en bij de andere gevels gecementeerd is. De westelijke zijgevel langs de Kapellekesbaan is een quasi blinde gevel. Enkel op de gelijkvloerse verdieping zijn er twee vensteropeningen. De ontlastingsboog erboven bestaat afgewisseld uit rode en witte baksteen. Bovenaan zijn er vierkanten ingemetseld in witte baksteen en op de gevel bevinden zich gietijzeren knoppen. De zuidgevel bestaat uit twee traveeën. Boven alle venster- en deuropeningen is een gietijzeren latei aanwezig met bloemmotief. De ontlastingsboog erboven is uitgewerkt in witte en rode baksteen. De oostgevel is gelijkaardig opgebouwd als de westgevel, maar er zijn op de gelijkvloerse verdieping drie vensters aanwezig en op de eerste verdieping twee vensters. De noordgevel kent een identieke opbouw en afwerking als de zuidgevel.

De voormalige **directeurswoning** is een huis van acht op vier traveeën met nog een schuine travee ertussen en twee bouwlagen onder een zadeldak. De gevels hebben een arduinen plint en zijn opgebouwd uit baksteen metselwerk met een aantal natuurstenen speklagen en een aantal decoratieve elementen in witte baksteen. De noordgevel heeft op de gelijkvloerse verdieping een erker van twee traveeën waarvan de omlijsting van de erker en van de vensters zelf uitgewerkt is in een witte natuursteen. De pilasters aan weerszijden zijn versierd met verticale strepen in witte baksteen. De volgende drie vensters hebben een gietijzeren latei met bloemmotief. De twee vensters ernaast hebben een latei in witte natuursteen met erboven een ontlastingsboog die bestaat uit rode baksteen en witte natuursteen en een rij witte baksteen. In de laatste travee is er enkel een venster op de gelijkvloerse verdieping. Op de eerste verdieping is er in elke travee een venster, behalve in de laatste travee. Boven de vensters is de gevel afgewerkt met een bepleistering. Onder de drie middelste vensters is er een rechthoek in witte baksteen gemetseld. De oostgevel bestaat uit vier traveeën met in elke travee een venster- of deuropening op de gelijkvloerse en eerste verdieping. De vensters in de eerste en de derde en vierde travee op de gelijkvloerse verdieping hebben een latei uit natuursteen met daarboven nog een gemetselde ontlastingsboog. Het venster in de tweede travee heeft een gietijzeren latei met bloemmotief. Ook hier is de gevel bovenaan afgewerkt met een

Zicht op de muur langsheen de Kapellekesbaan

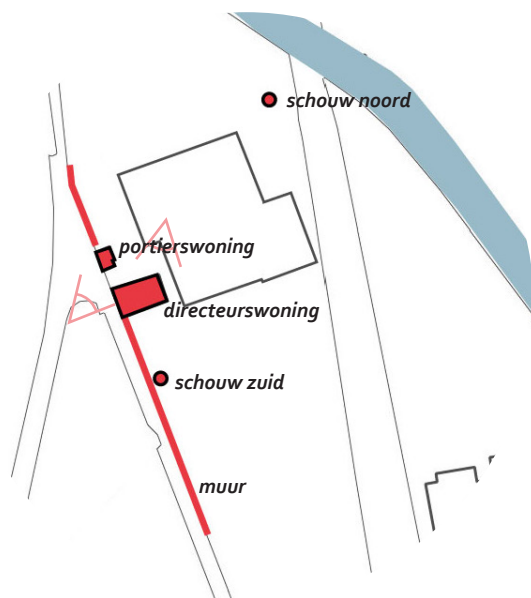
Zicht op de schouw thv Dender vanuit noordzijde

bepkeistering. De zuidgevel was oorspronkelijk een binnenmuur en heeft nu een hedendaagse afwerking met een industriële vormgeving. De vensters op de gelijkvloerse verdieping van de westgevel en in de schuine travee hebben allen een natuurstenen latei. Tussen de vensters van de gelijkvloerse en eerste verdieping is een rechthoek in witte baksteen gemetseld. De gevel bovenaan is bepleisterd.

Bron:

P. Trogh, *Schotte onder de loep. Fragmenten uit het roemrijke verleden van een Aalsterse leerlooierij*, D.A.D.D., 2009.n zorgde voor de ontwikkeling van dit gebied.

SCHOTTE - 2/2

Adres: Kapellekesbaan 6-14, Erembodegem
Kadastraalnummer: Afd. 12 sect. B, 613

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

Het ensemble van getuigen op de site Schotte hebben samen een **historische waarde** omdat zij de enige getuigen vormen van de oorspronkelijke leerlooierij Schotte. Samen met het kapelletje Ter Muren zijn het de laatste restanten van het decor waar verschillende verhalen uit de boeken van Louis Paul Boon zich afspeelden.

De vroeg 20e-eeuwse directeurs- en portierswoning hebben een **architecturale waarde** vanwege de bouwstijl. De woningen vertonen een qua structuur, gevelopbouw en dakvorm een opvallende harmonie. De zichtbare bakstenen buitengevels bevatten typerende architecturale kenmerken: horizontale speklagen in witte baksteen, gietijzeren lateien met bloemmotief, gecementeerde en arduinen plinten en gemetste rondbogen. De afwerkingsgraad van de woningen stond in relatie met

de hiërarchie. Zo is de directeurswoning afgewerkt met elementen in natuursteen terwijl de portierswoning enkel met baksteen is afgewerkt. De twee schouwen hebben een **industrieel-archeologische waarde**. De beide schouwen vormen een getuige van het industriële leerlooierijproces op de site. Schoorstenen werden gebouwd om de rookgassen die bij een verbrandingsproces ontwikkeld werden, af te voeren.

Locuswaarde:

Het terrein van de site Schotte werd aan de oostzijde afgebakend door de spoorlijn en aan de zijde van de Kapellekesbaan door een imposante bakstenen muur. De muur heeft hierdoor een belangrijk **ruimtelijk-structurende waarde** en zorgt ervoor dat het industrieel complex Schotte als één geheel wordt ervaren. De portiers- en directeurswoning flankerende de toegang tot het complex die tevens de enige onderbreking in de muur vormt. De ligging van het complex wordt mede bepaald door de aanwezigheid van de Dender (nood aan water ivf proces leerlooierij) en spoorweg (transport ivf grondstoffen voor de energievoorziening)

Belevingswaarde:

Het harmonieuze materiaalgebruik (roodbruin bakstenen metselwerk) in gevels, muren en schoorstenen zorgt ervoor dat de verschillende historische elementen een geheel vormen en als een harmonieus beeld worden ervaren.

Zowel de woningen als de schouwen hebben een **esthetische waarde** vanwege de verzorgde uitwerking van een aantal typerende elementen. De vrijstaande inplanting van de grote schouw (hoogte ca. 50m) zorgt ervoor dat dit element een grote beeldbepalende waarde heeft voor de wijde omgeving. De kleine schouw vormt een baken voor de toegang tot de site en is een richtpunt aan het einde van de bakstenen muur.

SELECTIECRITERIA

- Authenticiteit (vrij gaaf bewaarde fragmenten),
- Representativiteit (schouw, muren en woningen zijn opgetrokken in typerende industriële baksteen architectuur),
- Ensemblewaarde (verschillende voormalige industriële gebouwen op de site vormen een samenhangend geheel),
- Zeldzaamheid (industriële schouwen zijn een zeldzaamheid geworden in het Aalsterse),
- Contextwaarde (beeldbepalend geheel langs de Erembodegemstraat)

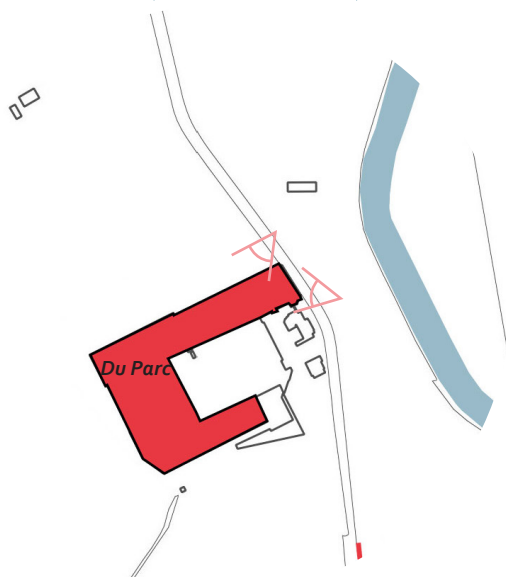

Zicht op portierswoning vanuit Kapellekesbaan

Zicht op noordgevel directeurswoning

BONNETERIE BOSTEELS - DE SMET (DU PARC)

Adres: Erembodegemstraat 31, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 1, sect. B, 551y

BESCHRIJVING

Het verhaal van Du Parc begon in 1880 met de oprichting van een éénmanszaakje 'G. Bosteels – De Smet' in de Zonnestraat 1-3 te Aalst door Gustaaf Bosteels. Zij maakten hoofdzakelijk gebreide handschoenen en al snel barstte het bedrijf uit zijn voegen. In 1922 besloot de familie een nieuwe fabriek op te richten aan de Erembodegemstraat. De locatie werd oorspronkelijk ingericht voor de productie van dameskousen. In een latere fase verruimt het bedrijf haar activiteiten ook naar heren-, kinder- en nylonkousen. Vanaf 1953 verdelen ze onder de merknaam Du Parc. De bedrijfsactiviteiten werden stopgezet in 2001. De merknaam Du Parc werd verkocht en is tot op vandaag nog verkrijgbaar. De fabriek kende in de loop der jaren verschillende uitbreidingen en toevoegingen, waardoor een amalgaam van fabrieksgebouwen en hallen ontstond. In 2019 werd een deel van centrale hallen en gebouwen aan de straatzijde gesloopt met het oog op een reconversie en

herbestemming van het complex.

Bron:

Geweven, geklost en gesponnen. Het rijke textielverleden van Aalst, Erfgoedcel Denderland, Aalst, 2014, pp.82-93.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

Het complex heeft een **historische waarde** omdat het een getuige vormt van de industriële activiteiten van de familie Bosteels-De Smet en het roemrijke textielverleden van de stad Aalst. Het bedrijf maakt deel uit van het collectieve geheugen van de Aalstenaar. De schaal van het complex duidt op het belang van de activiteiten van de familie Bosteels-De Smet. Na de sloop van de centrale fabriekshal en de uitgebrande woonhuizen aan de straatzijde, werden fabrieksvleugels aan de noord, west en zuidzijde behouden. Het complex bestaat uit twee à drie bouwlagen en heeft een **architecturale** en een **industriële-archeologische waarde**. De gevels bevatten verschillende elementen die typerende zijn voor de industriële bouwwijze met oog op textielnijverheid uit deze tijd. Met name het gebruik van bakstenen metselwerk, omvangrijke vensterpartijen met betonnen lateien, ramen onderverdeeld in roeden, gecementeerde plinten. De gevel aan de straatkant waar de traveeën op een typerende manier van elkaar worden gescheiden door bakstenen pilasters bevat ook schuine traveeën.

Locuswaarde:

Het bedrijf NV Bonneterie Bosteels-De Smeth vestigde hier sinds 1922 omdat hun locatie aan de Zonnestraat te klein was geworden. Aan de Erembodegemstraat is het bedrijf ook nog verschillende keren uitgebreid.

Belevingswaarde:

Het harmonieuze materiaalgebruik in gevels van de resterende vleugels zorgen ervoor dat de verschillende historische elementen een geheel vormen en als een harmonieus beeld worden ervaren. De site wordt volledige omgeven door groen (stadspark en Osbroek). Het groene kader ondersteunt het beeld op de site Du Parc en draagt bij tot de beleving van het industrieel erfgoed.

SELECTIECRITERIA

- Zeldzaamheid (als unieke referentie aan de industriële activiteiten van de families Bosteels – De smet),
- Representativiteit (voor textiel fabriek die voorheen in het centrum

Zicht op de oostgevel vanuit De Erembodegemstraat

Zicht op de noordgevel vanuit de Erembodegemstraat

gevestigd was en zich wegens plaatsgebrek heeft verplaatst naar de rand),

- Leesbaarheid (gedeeltelijk oorspronkelijke indeling en bouwmaterialen),
- Contextwaarde (gelegen aan de rand van de stad en het natuurgebied Osbroekpark)

INGENIEURSWONING STOOMCENTRALE

Adres: Erembodegemstraat 2, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 1 sect. B, 541d2

BESCHRIJVING

Dit gebouw is de voormalige ingenieurswoning, die hoort bij de nabijgelegen stoomcentrale.

De ingenieurswoning is een alleenstaand huis van twee bouwlagen onder een schilddak. Vanop de straat zijn enkel de zuid- en de oostgevel zichtbaar. De gevels zijn opgetrokken uit baksteenmetselwerk met speklagen in witte baksteen en een arduinen plint. Bovenaan zijn de gevels versierd met een muizentandlijst. De zuidgevel bestaat uit twee traveeën. De vensters zijn getoogd. Onder de vensterdorpel op de verdieping is er decoratief metselwerk voorzien. De oostgevel bestaat uit drie traveeën. Ook hier zijn de vensters getoogd. Rond het perceel is aan de straatkant een muur voorzien uit baksteen metselwerk met een arduinen plint.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

De ingenieurswoning is van **historische waarde** en van algemeen belang als vervaardigde manifestatie van de geschiedenis van de stoomcentrale en als voorbeeld van de maatschappelijke hiërarchie. De woning is als zodanig een bijzondere uitdrukking van een sociaal-economische, technische en typologische ontwikkeling.

De woning beschikt over een **architecturale waarde** vanwege de esthetische kwaliteiten van het ontwerp en de ornamentiek in de gevelopbouw (materialen, details en openingen) en het typerend schilddak. De woning vertoont gelijkenissen qua stijkenmerken met de portiers- en directeurswoning op de site Schotte.

Locuswaarde:

De positie van het gebouw ter hoogte van de toegang naar de stoomcentrale verraadt dat deze woning onlosmakelijk verbonden was met en ten dienste stond van de stoomcentrale.

Belevingswaarde:

Het gebouw heeft een beeldbepalende waarde als vrijstaande woning omgeven door groen in de Erembodegemstraat.

SELECTIECRITERIA

- Authenticiteit (gaaf bewaard),
- Leesbaarheid (oorspronkelijke indeling en materialen),
- Ensemblewaarde (vrijstaande ingenieurswoning vormt ruimtelijk en historisch één geheel met de achtergelegen stoomcentrale).

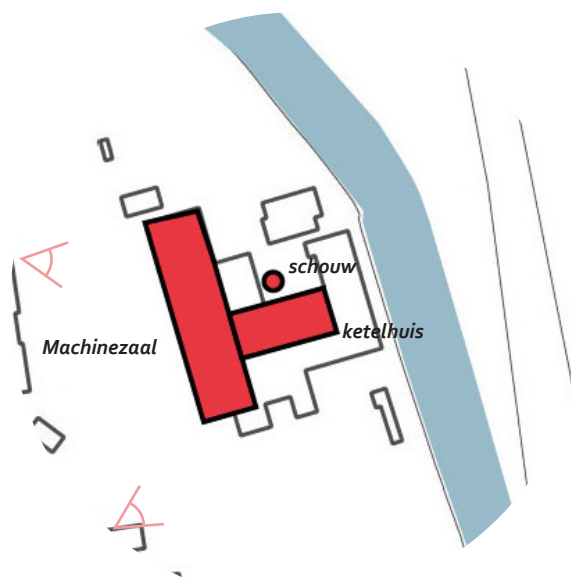

Zicht op villa vanuit Erembodegemstraat

Detail zuidgevel villa

STOOMCENTRALE

Adres: Erembodegemstraat 4, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 1 sect. B, 541x2

BESCHRIJVING

In 1921 begint Intercom met de bouw van een nieuwe centrale in Aalst. De stad was op dat moment een bloeiende industriestad en had nood aan stabiele elektriciteitsvoorziening. Aanvankelijk was dit een klassieke kolencentrale met een uiteindelijk vermogen van 40 MW in 1929. De eerste stoom wordt geproduceerd op 9 juli 1990 maar de belangrijkste afnemers (Amylum, De Wolf-Cosyns,..) haken één voor één af. In 2004 besluit Elektrabel om de stoomnetten uit dienst te nemen. Op de site staan nog verschillende gebouwen van de voormalige stoomcentrale.

De voormalige **machinezaal** parallel met de Erembodegemstraat. Het gebouw bevat duidelijk sporen van een tweedelige opbouw: het oude deel is het meest zuidelijke deel, bestaande uit een metalen vakwerk, ingevuld met baksteenmetselwerk. De uitbreiding "11/7" is het noordelijk deel dat bestaat uit zeven traveeën die van elkaar gescheiden zijn door stalen balken. In het nieuwere deel zijn verticale vensters voorzien. Bij de

uitbreiding werd gebruik gemaakt van een nieuw bouwsysteem, genaamd monoblok die ook een specifieke architectuur met zich meebracht. Het oudste, zuidelijke deel, beschikt over een monumentale kopse gevel die zich naar het zuiden richt. De gevel bestaat uit fraai metselwerk met centraal een middenrisaliet met aan weerszijden een vensterpartij. In elke vensterpartij zijn 2x3 hoge, smalle vensters boven elkaar geplaatst. Het middenrisaliet heeft drie vensters boven elkaar waarvan de bovenste een rondboogvenster is. Dwars op het oude deel van de machinezaal staat het **ketelhuis** met bijhorende bakstenen (deels geschilderde) schoorsteen. Het ketelhuis is groot witgeschilderd bakstenen gebouw onder een zadeldak.

Bron:

P. De Raedt, "Energie in de Denderstad: industriële productie van elektriciteit en stoom te Aalst" In: *Erfgoed van Industrie en Techniek*, 2015, jaargang 25, nr. 3, pp. 4-11.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

Zowel de machinezaal, het ketelhuis als de schoouw hebben een **industrieel-archeologische waarde**. Zij vormen samen getuigen van een vroeg 20e eeuwse site die instond voor de productie van stoom en electriciteit. In de gebouwen bevinden zich nog de ketels en andere waardevolle technische elementen die getuigen van de productie van electriciteit uit stoom. De machinezaal heeft een **architecturale waarde**. Ten eerste omwille van het monumentaal karakter van de kopse gevel op het zuiden (materiaalgebruik, detaillering en opbouw). De overige geveldelen en het ketelhuis zijn waardevol omwille van de kenmerkende toepassing van stalen vakwerkstructuur, de ritmering van gevelopeningen en de toepassing van monoblokarchitectuur. Deze elementen zijn typerende bouwwijzen uit deze tijd en bepalen de architecturale waarde van het complex.

Locuswaarde:

De schoouw, het ketelhuis en de machinezaal hebben een **ruimtelijk-structurende waarde** vanwege hun bakenfunctie in de omgeving. Dit dankzij de vrijstaande inplanting en de hoogte van de gebouwen. De centrale werd bewust ingeplant op de gegeven locatie gezien de nood aan water, kolentransport en de nabijheid van een aantal belangrijke industriële afnemers.

Belevingswaarde:

Zowel de machinezaal als de schoouw hebben een **esthetische waarde** vanwege de verzorgde uitwerking van een aantal typerende elementen (zuidelijke kopgevel, harmonieus gebruik van baksteen, ranke

Zicht vanuit Erembodegemstraat

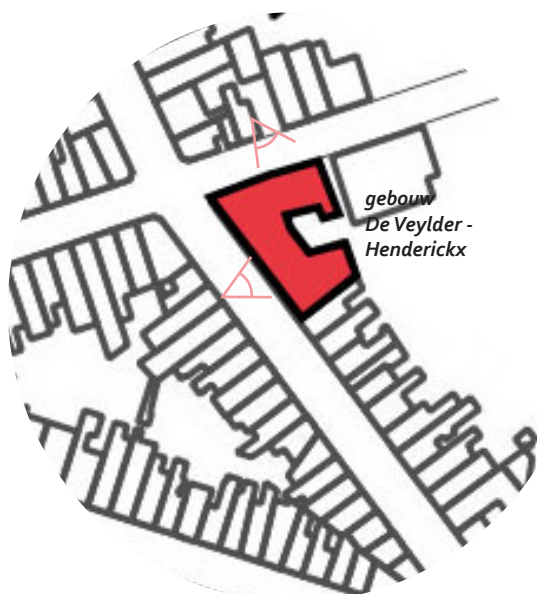
Zicht vanuit Erembodegemstraat

rondgemetselde bakstenen schoorsteen). Het beeldbepalende karakter van het complex vloeit vooral voort uit de open zichten vanuit de viaduct De Gheeststraat en vanuit de omgeving van de Dender. De schoouw situeert zich in het perspectief die Erembodegemstraat biedt tussen de site Schotte en Du Parc.

SELECTIECRITERIA

- Zeldzaamheid (goed bewaarde stoomcentrale is een zeldzaamheid in de regio),
- Authenticiteit (gaaf bewaarde elementen),
- Representatief (schoouw en hallen beschikken over industriële baksteen architectuur),
- Contextwaarde (beeldbepalend gebouw dankzij omvangrijk volume en vooruitgeschoven ligging aan de Dender)

DE VEYLDER - HENDERICKX

Adres: Frédéric Van der Nootstraat 29 en De Vilanderstraat 12a, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 1, sect. B, 516s14

BESCHRIJVING

In 1923 werd op het perceel een elektrisch aangedreven "kousenfabriek" opgericht. Bouwheer en eigenaar was Attila De Veylder – Hendrickx. Het ontwerp, door de stad goedgekeurd op 20 juli 1923 was van de hand van architect J. Devos. Het hoekpand is samengesteld uit een fabrieksgebouw en een woonhuis.

De gevel aan de zijde van de **De Vilanderstraat** bestaat uit elf traveeën en twee bouwlagen in robuust baksteenmetselwerk met op het gelijkvloers in de eerste zeven traveeën een rondboogvormige ontlastingsboog in donkerder metselwerk. Daaronder bevindt zich een zware betonnen latei. Net boven de vensteropening zelf is ook nog een latei aanwezig. Het metselwerk werd versterkt met uitspringende gemetste zuilen. De zeven traveeën hebben een arduinen plint. Op de eerste verdieping zit er in elke travee een vensteropening en heeft het venster decoratieve omlijstingen in baksteenmetselwerk.

Op de hoek van de **De Vilanderstraat** en de **Van der Nootstraat** bevindt zich een schuine travee met op de gelijkvloerse verdieping een dichtgemaakte vensteropening en op de eerste verdieping een vensteropening met een decoratieve omlijsting in baksteenmetselwerk. De gevel in de **Van der Nootstraat** zelf bestaat uit twee delen. Enerzijds is er het woonhuis van vier traveeën en twee bouwlagen onder een mansardedak. De gelijkvloerse verdieping heeft een arduinen plint. De rondboogvormige voordeur situeert zich in de tweede travee en heeft verschillende omlijstingen in baksteen en arduin. Boven de omlijsting bevindt zich een versierde gevelsteen met daarop het jaar 1924. In de drie andere traveeën is een rechthoekig venster aanwezig met een gemetselde latei. Boven de latei situeert zich in elke travee een versierde gevelsteen met bloemen- en plantmotief. Op de eerste verdieping is in elke travee een rechthoekig venster aanwezig onder een gemetselde latei. Boven de latei bevindt zich een gevelsteen die versierd is met guirlandes. Rond de vensters zijn er decoratieve omlijstingen. In het mansardedak situeren zich twee dakkapellen.

Het tweede deel van de gevel bestaat uit het fabrieksgebouw met vijf traveeën en twee bouwlagen en is zo goed als identiek aan de gevel in de De Vilanderstraat. De eerste travee heeft op de gelijkvloerse verdieping een natuurstenen omlijsting in de vorm van een puntgevel die deels overloopt in de eerste verdieping. Op de eerste verdieping is er een blinde vensteropening met decoratieve omlijstingen in baksteen metselwerk. Boven de poorten werd een sierlijst aangebracht met de bedrijfsnaam erin.

Bron:

K. Mainz, Over bouwen en verbouwen. De textielnijverheid in het arrondissement Aalst (1914-1944): een industriële archeologie, Gent, onuitgegeven licentiaatsverhandeling RUG, 2001.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Erfgoedwaarden:

Het gebouw heeft een **architecturale waarde** als exemplarisch voorbeeld voor de fabrieksarchitectuur in de context van Aalst met diverse verfraaiingen en opbouw van het metselwerk.

Het gebouw heeft een **historische waarde** als getuige van het succesrijk (textiel) activiteiten van de familie De Veylder.

Locuswaarde:

De gebouwen hebben een ruimtelijk-structurende waarde op de kruising van de De Vilanderstraat en de Van der Nootstraat. Het woonhuis en het fabrieksgebouw vormt zowel vormelijk als functioneel een samenhangend ensemble. De gebouwen bevinden zich op de plaats waar de kousenfabriek van Attila De Veylder-Henderickx werd gesticht.

Zicht op straatgevel woonhuis vanuit De Vilanderstraat

Zicht op voormalige fabrieksvleugel vanuit de Van der Nootstraat

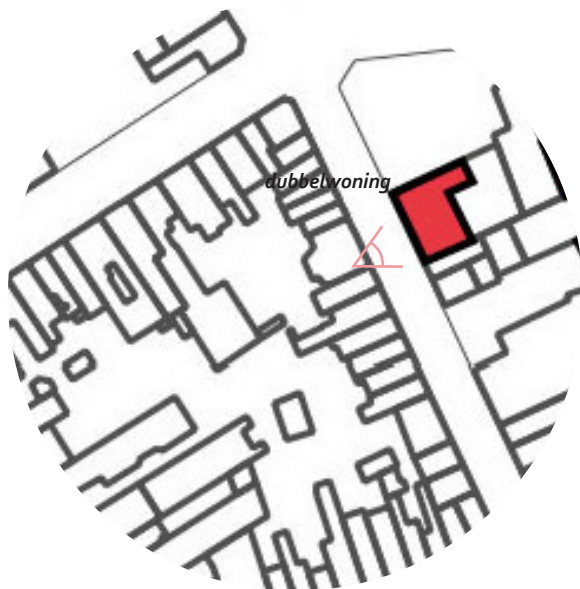
Belevingswaarde:

Het gebouw heeft een **esthetische waarde** omwille van de verzorgde uitvoering en de gebruikte gevelmaterialen. De ligging op de hoek zorgt ervoor dat het gebouw beeldbepalend is voor de omgeving.

SELECTIECRITERIA

- Authenticiteit (vrij gaaf bewaard),
- Zeldzaamheid (unieke restanten van de kousenfabriek De Veylder-Henderickx),
- Leesbaarheid (oorspronkelijke gevelindeling en bouwmaterialen)
- Contextwaarde (beeldbepalend vanwege ligging op de hoek).

DUBBELWONING DE VILANDERSTRAAT

Adres: De Vilanderstraat 2-4, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 1, sect. B, 5301

BESCHRIJVING

Dit pand betreft een opvallende dubbelwoning bestaande uit twee bouwlagen, met bakstenen gevel, toegankelijk via een centrale toegangsdeur.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

Het gebouw heeft een **architecturale waarde** als exemplarisch voorbeeld van een dubbelwoning in baksteenarchitectuur uit de eerste helft van de 20e eeuw. Het pand omvat twee symmetrisch opgetrokken ééngezinwoningen volgens een spiegelbeeldschema: tweemaal drie en een halve travee. De gevel vormt een uniform geheel. Het volume behelst twee bouwlagen onder een plat dak. Boven de vensters en centrale toegangsdeur situeert zich een betonnen latei. De gevel is opgetrokken uit baksteenmetselwerk en voorzien van een arduinen plint. Het metselwerk werd versterkt met uitspringende gemetste zuilen. Oorspronkelijk schrijnwerk in de vensters is nog bewaard. De woning heeft een **historische waarde** als getuige van het succesrijke industriële verleden van Aalst.

Locuswaarde:

De dubbelwoning vormen samen één en ondeelbaar geheel. De inplanting van de dubbelwoning was gerelateerd aan industriële activiteiten in de omgeving van de Dender.

Belevingswaarde:

Het pand heeft een **esthetische waarde** door de verzorgde uitwerking van het bakstenen metselwerk in de voorgevel. Het pand past zich op deze manier harmonieus in binnen het straatbeeld dat gedomineerd wordt door het roodbruin metselwerk over twee bouwlagen in de gevels.

SELECTIECRITERIA

- Authenticiteit (vrij gaaf bewaard),
- Ensemblewaarde (woonhuizen vormen één geheel),
- Leesbaarheid (oorspronkelijke symmetrische gevelindeling en bouwmaterialen).

Zicht op de straatgevel vanuit De Vilanderstraat

GEBOUW VAN GUCHT - 1/2

Adres: Zeebergkaai 4 en 5, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 1 sect. B, 523a4

BESCHRIJVING

Het gebouw Van Gucht heeft een gevel waarin 4 delen kunnen onderscheiden worden en bestaat uit in totaal elf traveeën beslaat. Een eerste deel bestaat uit drie traveeën en twee bouwlagen, maar is moeilijk waarneembaar omdat het verborgen zit achter metalen panelen. Via orthofoto's is duidelijk zichtbaar dat dit deel een sheddak heeft. Het tweede deel bestaat uit twee traveeën en drie bouwlagen en is vermoedelijk bijna identiek aan de gevel van het maalderijgebouw van Redt-U-Zelven. De gelijkvloerse verdieping heeft een arduinen plint en in elke travee is een korfboogvormige poortopening met een ontlastingsboog die bestaat uit baksteenmetselwerk afgewisseld met natuursteen. Daarboven situeert zich een sierlijke afdruiplijst die een art-nouveau aspect heeft. Op de eerste verdieping zijn twee korfboogvormige vensters met houten ramen aanwezig. De rest van de gevel is verborgen achter metalen panelen. Het derde deel telt twee traveeën en twee bouwlagen. Op de

gelijkvloerse verdieping zijn in de linkertravee twee deuren aanwezig met een bovenlicht en een arduinen omlijsting. In de andere travee zit een rechthoekig venster met een arduinen vensterdorpel en plint eronder. De eerste verdieping heeft een vormgeving die doet denken aan art-deco. De traveeën steken uit de gevel in driehoekvorm en hebben lage, maar brede ramen, waardoor de horizontaliteit benadrukt wordt. Het laatste deel van de gevel bestaat uit vier traveeën en twee bouwlagen. De eerste travee bestaat uit een poort met daarboven ook weer een stuk gevel dat verborgen zit achter een metalen paneel. In de tweede travee zit op de gelijkvloerse verdieping een deur op de eerste verdieping. Op de eerste verdieping is er in elke travee een vierkant venster met een raam dat een kleine roedeverdeling heeft. De vensters zijn voor een deel verborgen achter reclameborden. Dit deel van de gevel heeft gelijkaardige sierlijsten in baksteen metselwerk zoals het gebouw van Redt-U-Zelven, maar het gaat wat verloren doordat de gevel, net zoals de rest van de gevel, wit geschilderd is.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

De gebouwen hebben een **historische waarde** omdat zij deel uitmaakten van de breigoedfabriek De Veylder-Hendrickx. Deze werd in 1919 opgericht door Attila De Veylder in de Van der Nootstraat. In 1937 kocht hij een garentwijnderij aan de Zeebergkaai, dat voordien eigendom was van de N.V. Utexbel. Een jaar later werd de garentwijnderij afgebroken en werd er een breigoedfabriek gevestigd. In 1942 werden beide fabrieken samengevoegd in een nieuwe N.V. Breiwerkfabrieken L. De Veylder – Hendrickx.

De gebouwen hebben een **architecturale en een industrieel-archeologische waarde**. Ten eerste omwille van de opbouw en typerende elementen in de voorgevel. Deze vertoont gelijkenissen met de gevel van het aanpalende Redt-U-Zelven in een zeldzame art-deco stijl. Verder is het meest zuidelijke achtergebouw afgewerkt met sheddaken wat een typerende dakvorm is voor deze bouwperiode en verwijst naar de industriële oorsprong van het gebouw.

Locuswaarde:

Een deel van de gevel is zo goed als identiek als de gevel van Redt-u-Zelven ernaast, dit zorgt voor een locuswaarde. Deze gevellijn vormt een structurerend element langs de Zeebergkaai.

Zicht op hoofdgebouw vanuit Zeebergkaai

Zicht op nevenvolume vanuit Zeebergkaai

GEBOUW VAN GUCHT - 2/2

Belevingswaarde:

Het is jammer dat de gevel voor het grootste deel verborgen zit achter metalen panelen en reclamepanelen. Omdat een deel zo goed als identiek is als de gevel van Redt-U-Zelven kunnen ze elkaar versterken. Ondanks de panelen speelt het pand een beeldbepalende rol vanuit de Brusselse steenweg.

SELECTIECRITERIA

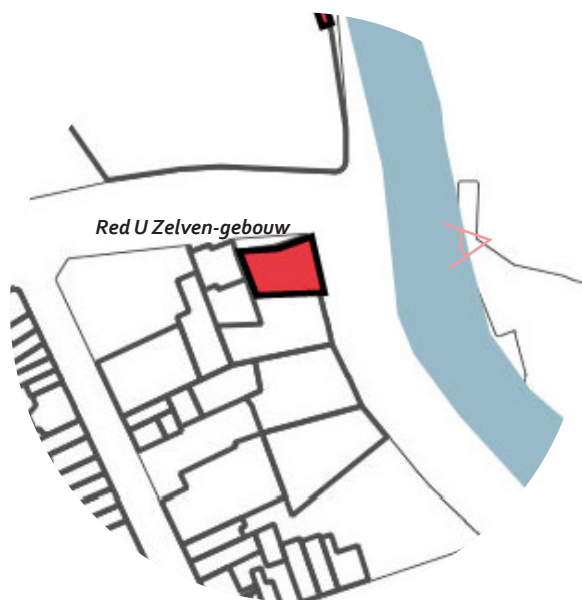
- Ensemblewaarde (pand vormt één geheel met het aanpalende 'redt u zelve'-gebouw,
- Authenticiteit (gaaf bewaard),
- Leesbaarheid (oorspronkelijke gevelopbouw bewaard)
- Contextwaarde (beeldbepalend perceel dankzij ligging ter hoogte van de kruising van de Dender en de Gheeststraat)

Zicht op Garden Center Van Gucht vanuit Brusselse steenweg

©Bart Oosterlinck

REDT U ZELVEN-GEBOUW

Adres: Zeebergkaai 2, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 1, sect. B, 52313

BESCHRIJVING

In 1919 richtte Ortaire Caudron uit Moorsel de "Samenwerkende Maatschappij Redt U Zelve" op, een apolitieke vereniging die "buiten alle politiek streven naar een Vlaamsche en christelijke levenswijze" en die de belangen van de landbouwers en de arbeiders uit de beroepssector verdedigde. Dit was een reactie op de wantoestanden waaraan de landbouw tijdens WO I onderhevig was: de verplichte voedselleveringen aan de Duitse bezetter. De vereniging kocht niet alleen verschillende landbouwproducten aan, maar verwerkte ze ook.

In 1924 vroeg men een bouwvergunning aan om een maalderij op te richten aan de Zeebergkaai.

Bron:

M. Van de Perre, Redt en helpt uzelf en elkander, of hoe de Daensistische beweging de sociale problemen bestreed, Gent, Provinciebestuur Oost-Vlaanderen, 1997, pp. 264-267.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

Het maalderijgebouw heeft een **architecturale waarde** omwille van de decoratieve uitwerking van de gevels met art-nouveau elementen. Bij de renovatie van het gebouw zijn enkele aanpassingen gebeurd, maar de authenticiteit van de gevel is nog zeer groot. Het pand is een bakstenen gebouw van drie traveeën en vier bouwlagen. Pilasters in natuursteen benadrukken de indeling in traveeën. De gelijkvloerse verdieping heeft een arduinen plint en het metselwerk erboven is grijs geschilderd. De ontlastingsbogen boven de korbboogvormige venster- en deuropeningen bestaat uit baksteenmetselwerk afgewisseld met natuursteen. Erboven bevindt zich een waterlijst in een sierlijke vorm die aan een art-nouveau vormgeving doet denken. In de gevel zijn er "speklagen" voorzien in donkerdere baksteen en ook de korbboogvormige ontlastingsbogen boven de vensteropeningen en de geometrische motieven onder de raamdorpels zijn in een donkerdere baksteen uitgevoerd. De pilasters uiterst links en uiterst rechts zijn bovenaan uitgewerkt met decoratieve elementen. Oorspronkelijk had de lijstgevel een bakstenen borstwering bovenaan. Die is later dichtgemetst en nu is er een balustrade in verwerkt. In de middelste travee staat de tekst "Redt-U-Zelfen" geschilderd, aan weerskanten respectievelijk Anno en 1925.

Het gebouw heeft een **historische en sociale waarde**. Het gebouw is een voorbeeld van de machtsuitstraling die een coöperatieve maatschappij tentoonspreidde door middel van een imponerende architectuur. Het is een uniek relict van een boerenbond, ontsproten uit de Daensistische, christendemocratische wortels en het is het enige overblijvende materiële relict van de Vlaams-nationalistische 'zuil' die tijdens het interbellum in Aalst werd uitgebouwd en die enig was voor Vlaanderen: landbouwcoöperatieven, agrarisch en travaillistisch syndicalisme, gezinsbonden, ziekenkassen, apotheken, drukkerijen, dag- en weekbladen, Vlaamse huizen en zelfs een heuse bankinstelling

Locuswaarde:

Het pand is gelegen aan de Dender wat een ideale locatie is voor het aanvoeren van producten voor de maalderij.

Belevingswaarde:

De maalderij heeft een **esthetische waarde** omwille van de verzorgde geveluitwerking en is zeer beeldbepalende waarde als men Aalst binnenrijdt langs de Brusselse Steenweg. Het contrast met de industriële gebouwen van Tereos Syral is groot en versterkt de beeldbepalende waarde.

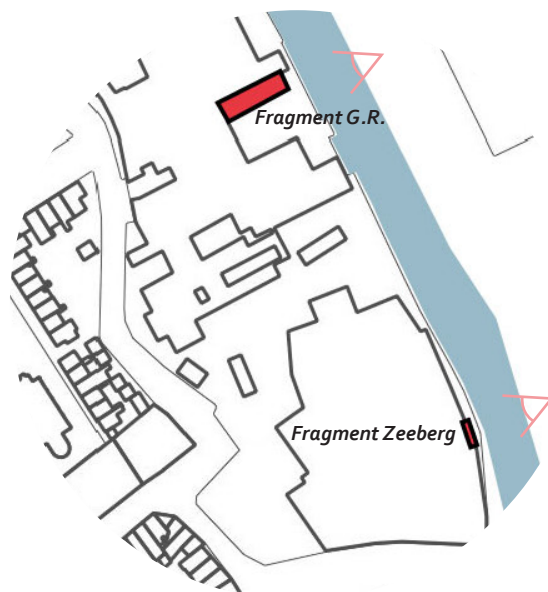

Zicht op de voorgevel vanuit Brusselse Steenweg

SELECTIECRITERIA

- Zeldzaamheid (uniek restant van de samenwerkende maatschappij 'redt u zelve' als apolitieke vereniging,
- Authenticiteit (gaaf bewaard),
- Representativiteit (industriële baksteenarchitectuur met art-nouveau-elementen),
- Contextwaarde (beeldbepalend perceel dankzij ligging ter hoogte van de kruising van de Dender en de Gheeststraat)

FRAGMENTEN VAN WAMBEKEKAAI

Adres: Burchtstraat 10, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 1 sect. A, 13462c en 1556P

BESCHRIJVING

Op de bedrijfssite van Tereos Syral, staan aan de Van Wambekekaai, nog twee relictten die verwijzen naar de vroegere activiteiten op het eiland Chipka.

"Glucoseries Réunies" is een opvolger van het in 1873 opgerichte "Callebaut Frères et Lejeune". Zij kochten toen drie percelen aan op het eiland Chipka, goed voor 70 are. De gebroeders Callebaut waren hophandelaars zijn hoorden dagelijks klachten van de brouwers over de hoge invoerrechten en accijnsrechten op suikerriet en suikerbiet. Ze gaan aan de slag om glucose, een alternatieve vorm van suiker, te produceren uit maïs voor de brouwers. In 1926 fuseren ze met de firma "Ancienne firme Blicq Frères" en krijgt het bedrijf de nieuwe naam "Glucoseries Réunies". Door de jaren heen breidt de fabriek uit en neemt "Glucoseries Réunies" gebouwen van andere fabrieken over op het eiland Chipka (zoals dat van S.A.S.A.). In 1974 wordt er gezocht naar een nieuwe naam omdat de naam moeilijk uitspreekbaar was

voor de Duits- en Engelssprekende klanten enerzijds en anderzijds omdat de naam de lading van de activiteiten in de fabriek niet helemaal meer dekte. Er werd uiteindelijk gekozen voor Graanderivaten Raffinaderijen Amylum of kortweg G.R. Amylum. In 1976 komt het Britse Tate & Lyle erbij als aandeelhouder en in 1994 besluit men om de structuur van Amylum in Europa te versterken door een nieuwe structuur. Hierbij hoorde ook een nieuwe naam "Amylum Group". In 2000 wordt Tate & Lyle de volledige aandeelhouder van het bedrijf maar zeven jaar later wordt de Aalsterse fabriek verkocht aan Tereos Syral.

Brouwerij Zeeberg is een brouwerij die opgericht is in 1861 door Auguste Van der Schueren. In 1936 fusioneert de brouwerij met Burny om uiteindelijk de boeken te sluiten in 1975. De gebouwen van de brouwerij zijn gesloopt voor het verbreden van de Zeebergbrug.

Bron:

J. Depryck, Ik werkte bij den Amylum. Van familiebedrijf tot wereldleider, Aalst, 2015.

M. Verleysen, Aalst, Industrie en samenleving, het eiland Chipka, Aalst, s.d.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

De gevel waar nog "G.R." op staat is een verwijzing naar "Glucoseries Réunies". De eerste gevel is een bakstenen puntgevel verdeeld in twee traveeën. In het gevelveld staat "G.R." De andere gevel is een bakstenen gevel van zes traveeën verstopt achter buizen, waar in een geel gevelveld "Zeeberg" op staat, een verwijzing naar de voormalige brouwerij. De gevel met de naam Zeeberg is het enige relict dat hier nog verwijst naar de voormalige brouwerij. De oude poort van de brouwerij heeft ondertussen wel een nieuwe plaats gekregen als poort bij de Kringloopwinkel op de Trangel.

Deze relictten hebben een **industriële-archeologische** en een **historische waarde**.

Locuswaarde:

Zowel de "Glucoseries Réunies" als de Brouwerij Zeeberg hebben gebruik gemaakt van de gronden die vrijkwamen door het ontstaan van het eiland Chipka in 1863.

Belevingswaarde:

De twee gevels vallen op het eerste zicht amper op tussen alle gebouwen, buizen en silo's. Maar éénmaal men het weet en op let, hebben ze wel een beeldbepalende waarde vanaf de Leo Gheeraerdtslaan.

Zicht op fragment 'G.R.' vanuit Leo Gheeraerdtslaan

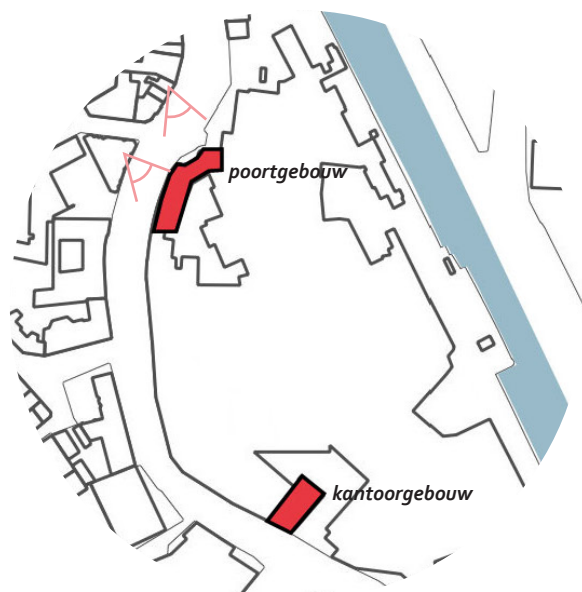

Zicht op fragment 'Zeeberg' vanuit Leo Gheeraerdtslaan

SELECTIECRITERIA

- Zeldzaamheid (unieke restanten van Glucoseries Réunies en brouwerij Zeeberg)
- Authenticiteit (fragmenten zijn gaaf bewaard),
- Ensemblewaarde (groei industriële activiteiten op het eiland Chipka)

SOCIÉTÉ ANONYME DES SOISERIES ALOSTOISES

Adres: Burchtstraat23, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 1 sect. A, 1346y

BESCHRIJVING

Er zijn twee gebouwen op de huidige site van Tereos Syral die behoorden tot de "Société Anonyme des Soiseries Alostoises (S.A.S.A).

Enerzijds het poortgebouw, wat nu ook als inkom wordt gebruikt door Tereos Syral in modernistische stijl met bijhorende gevel en anderzijds nog een fabrieksgebouw op de hoek met de vroegere Eilandstraat, over de Anna Snelstraat van de fabriek "August Schuermans".

August Schuermans richtte halverwege de 19de eeuw een persoonlijke onderneming op met een werkhuis in de "De Ridderstraat". Dit was een weverij en het bedrijf telde in 1855 elf werknemers. Voor 1864 verhuist zijn onderneming naar de Burchtstraat. De onderneming wordt in 1874 omgevormd tot "Schuermans frères" waarbij de twee zonen van Auguste Schuermans, Karel en Ludovicus ook vennoten worden. Naast weven richt het bedrijf zich ook op het bleken en verven van linnen. Hierdoor konden ze linnen weefsels kopen voor verdere afwerking om dan

daarna terug verder te verkopen. In 1884 komt de fabriek in handen van de erfgenamen van Auguste Schuermans : zijn weduwe Maria De Buysscher en zijn zonen Karel en Ludovicus. Elf jaar later komt de fabriek volledig in handen van Karel Schuermans, aangezien zowel zijn broer als zijn moeder zijn overleden. Hij schenkt het bedrijf op zijn beurt in 1909 aan zijn zoon Auguste Schuermans.

Op 29 december 1925 werd de "N.V. Etablissements Schuermans" opgericht, maar ze waren ook bekend onder de naam S.A.S.A. "Société Anonyme des Soiseries Alostoises). In de loop van 1926 wordt ook de garentwijnderij "Oude Werkhuizen D. De Bodt & Cie." Overgenomen. Het bedrijf legt zich toe op het weven, verven, twijnen, bleken en appreteren van katoen, vlas en rayonne. In 1969 worden de gebouwen overgenomen door de "N.V. Glucoseries Rénuies. Ancienne Firme Blicck et Callebaut Frères", maar ze blijven produceren tot de fabriek in 1972 de boeken definitief neerlegt.

Bron:

K. Mainz, Over bouwen en verbouwen. De textielnijverheid in het arrondissement Aalst (1914-1944) een industriële archeologie, RUG, 2001, onuitgegeven licenciatuiverhandeling.
Geweven, geklost en gesponnen. Het rijke textielverleden van Aalst, Erfgoedcel Denderland, Aalst, 2014, pp.101-103

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Erfgoedwaarden:

De gebouwen hebben allebei een **architecturale, historische en industrieel-archeologische waarde**.

Het poortgebouw is een modernistisch bakstenen gebouw van vijf traveeën en twee bouwlagen onder een plat dak met een natuurstenen plint en gecementeerde raamomlijstingen. Het is perfect symmetrisch opgebouwd en bestaat uit een middendeel met aan weerskanten een afgeronde hoek. De horizontale gecementeerde band die boven de poort doorloopt benadrukt de horizontaliteit. Die wordt ook benadrukt door het gebruik van lange smalle bakstenen. Zowel in de uiterst linkse als in de uiterst rechtse travee zijn er op de eerste en tweede verdieping twee kleine vensters aanwezig met een gecementeerde omlijsting. In de tweede en vierde travee zijn er op elke verdieping vier hoge, smalle vensters aanwezig. Een deel van het schrijnwerk is vernieuwd en ook de poort is vernieuwd. Links van het poortgebouw is nog een travee in dezelfde stijl. Aan de rechterkant van het poortgebouw is nog een gevel van 24 traveeën in dezelfde stijl als het poortgebouw aanwezig. Deze gevel bestaat uit vier delen. Deel één is van de eerste travee tot en met de elfde travee

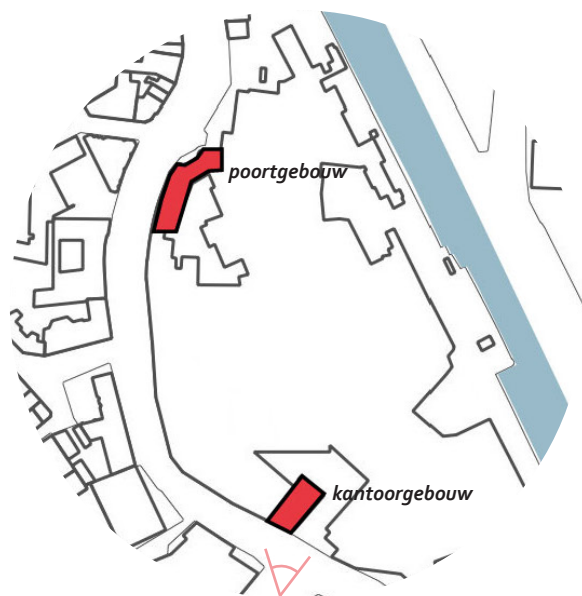
Zicht op poortgebouw vanuit de Burchtstraat

Zicht op zijvleugel poortgebouw vanuit de Burchtstraat

en bestaat uit twee bouwlagen. In de eerste travee is er een venster aanwezig met glas-in-lood dat doorloopt over de twee verdiepingen. Vanaf de tweede travee zijn de vensters laag en rechthoekig. De vensters zorgen samen met de doorlopende vensterdorpel voor een sterke horizontaliteit. Het tweede deel, van de elfde tot en met de zestiende travee is gelijkaardig aan het eerste deel, maar bestond aanvankelijk slechts uit één bouwlaag en de vensterdorpel loopt niet door tussen de vensteropeningen in. Het derde deel, van de 17de tot 21ste travee, bestond aanvankelijk ook uit één bouwlaag, maar was net iets hoger dan tweede deel. De vensters hier zijn hoog en smal en hebben een gezamenlijke omlijsting. De natuurstenen plint is in dit deel ook hoger dan in de andere delen. Het vierde deel, zijnde de laatste drie traveeën, bestond aanvankelijk ook uit één bouwlaag en heeft nog een ander type vensters, deze zijn ook eerder hoog en smal. De 11de tot en met de 24ste travee

SOCIÉTÉ ANONYME DES SOISERIES ALOSTOISES

bestond aanvankelijk uit slechts een bouwlaag, waar later een tweede bouwlaag aan toegevoegd is. De 17de tot en met de 24ste travee was aanvankelijk ook iets hoger dan het ander deel van één bouwlaag.

Het fabrieksgebouw dateert uit 1923, maar het is niet duidelijk of het een uitbreiding was of heropbouw van een vernield gedeelte van de fabriek. Het gebouw bestaat nu uit vier bouwlagen en zeven traveeën langs de voormalige Eilandstraat en twee traveeën langs de Burchtstraat onder een plat dak en is ontworpen door de architect René Rombaut. Het gebouw heeft een geraamte en een fundering van gewapend beton. Deze betonnen structuur is verborgen achter een bakstenen façade met siermotieven en sierlijsten uit baksteen maar is nu witgeschilderd. Oorspronkelijk had het gebouw ramen met ijzeren roeden, maar deze zijn vervangen door recent schrijnwerk. In de laatste travee is een poort aanwezig en de lateien zijn ook vervaardigd uit gewapend beton. Vermoedelijk werd de vierde verdieping toegevoegd in 1935 bij de uitbreiding van de fabriek. Het dak bestaat ook

uit gewapend beton met een laag gevulkaniseerd cement en kiezel. De gelijkvloerse en eerste verdieping waren ingericht als productieruimte. De tweede verdieping was ingericht als magazijn. Er was zowel een lift als een trap aanwezig.

Locuswaarde:

De kanalisatie van de Dender tussen de Sint-Annabrug en de Zeebergbrug (1863-1867) zorgde voor het ontstaan van het eiland Chipka. Hierdoor ontstond er een nieuwe plek in de stad waar fabrieken zich konden vestigen. Een ververij had bovendien ook nood aan water, dus de ligging aan de Dender was hiervoor cruciaal.

Belevingswaarde:

Zowel het poortgebouw met bijhorende gevel als het fabrieksgebouw hebben een beeldbepalende waarde in de Burchtstraat. Het zijn zeldzame relictten geworden die verwijzen naar de historische industrie op de bedrijfssite van het huidige Tereos Syral.

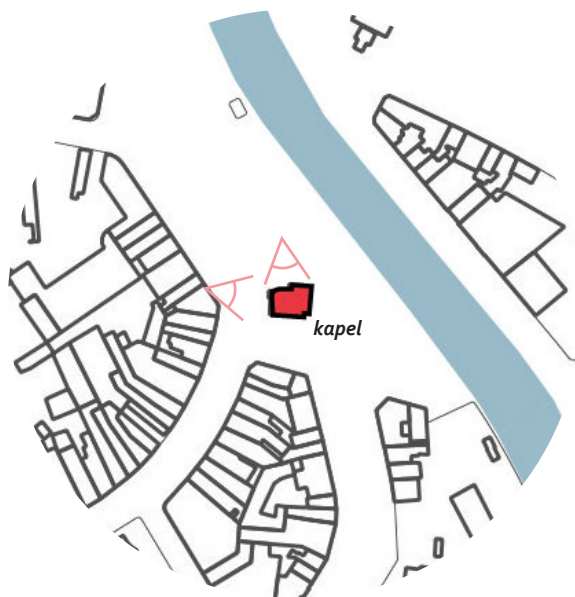
SELECTIECRITERIA

- Authenticiteit (vrij gaaf bewaard),
- Zeldzaamheid (historische relictten van de vroege industriële activiteiten op het eiland Chipka),
- Representativiteit (baksteen architectuur met modernistische inslag),
- Contextwaarde (beeldbepalend gebouw langsheen Burchtstraat)

Zicht op kantoorgebouw vanuit Burchtstraat

ONZE-LIEVE-VROUW TER DRUIVENKAPEL

Adres: Werf zn, Aalst

Kadastraalnummer: Afd. 1 sect. A, 7394

BESCHRIJVING

De kapel is een sobere kapel die bestaat uit een hoofdbeuk en een zijbeuk met klokkentoren. De kapel is bepleisterd met een witte afwerkingslaag en heeft een plint in Euvillesteen.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

In het verlengde van de Molenstraat en ten zuiden van het huizenblok stond de Werfkapel, waarvan de oudste vermelding teruggaat tot 1363. De kapel was gewijd aan Onze-Lieve-Vrouw ter Druiven.

In 1363 laten de Vrije Schippers een nieuwe bidplaats optrekken. Ruim vierhonderd jaar hield deze bidplaats stand, maar in 1774 werd een aanvraag ingediend tot sloop en nieuwbouw, die pas in 1782 werd gerealiseerd. Een sober classicistisch bouwwerk in bak- en zandsteen verscheen aan de Werf.

Op 10 mei 1945 omstreeks 18u40 werd de hele omgeving van de Molenstraat gebombardeerd door de Duitse troepen, met de verwoesting van de Werfkapel tot gevolg. Enkele dagen later werd de katoenspinnerij van Jemie in brand gestoken, waardoor brandende vlokken katoen in het rond vlogen en de kapel opnieuw zwaar werd toegetakeld. Het miraculeuze Mariabeeld was totaal verloren, maar een jaar later startte Leopold Lemaître met het kappen van een nieuw beeld naar bestaande foto's. Na WO II werd de heropbouw van de kapel - meer naar de Dender toe - toevertrouwd aan de architecten Stani De Neef en Alfons Singelij, terwijl het reliëfwerk op de gevels werd uitgevoerd door Marc De Bruyn. Ook het beeldhouwwerk van de wijvatervaten en de kruisweg in glasmozaïek zijn van zijn hand. In de glasramen verwerkte hij hetzelfde onderwerp als in de drie reliëfs op de buitenmuur: de Boodschap van de engel Gabriël aan Maria, de heilige Amandus (stichter) en de heilige Martinus (patroonheilige van de parochie en van de stad). De kapel werd ingehuldigd op 8 april 1956. Het altaar stijlvol en eenvoudig van lijn en uitgevoerd in Zweeds graniet. Het tabernakel in koper met zes kandelaars. Daar boven - op een stenen sokkel - troont het beeld van de Koningin van de Werf (Leopold Lemaître, 1941). De glasramen langs de zuidzijde, eveneens ontworpen door Marc De Bruyn, werden uitgevoerd door Theo Meersman en hebben eigenlijk hetzelfde onderwerp als de drie reliëfs op de buitenmuur: de boodschap, Heilige Amandus en Heilige Martinus.

Om te herinneren dat het ooit de kapel was van het schippersgilde werd in het raam aan de voorgevel een schip uitgewerkt, gedragen op de schouders van de Erewacht. Het klokje, vervaardigd door Michiels uit Doornik, werd ooit betaald door een zogenaamde koperslag: allerlei resten van koper, lood, zink, oud ijzer, goud en zilver geschonken door de bevolking om de magere kas van de Broederschap te spijzen.

Locuswaarde:

De oorspronkelijke kapel is volgens de traditie opgericht als dank voor het terugtrekken van het water van de Dender. De plaats van de kapel aan de oever van de Dender is daar een logisch gevolg van.

Belevingswaarde:

De kapel heeft een **esthetische waarde** omwille van verzorgde geveluitwerking en is zeer beeldbepalend als vrijstaand element op het Werfplein.

SELECTIECRITERIA

- Authenticiteit (inplanting van de kapel gaat terug tot de middeleeuwen),
- Representativiteit (sobere architectuur is representatief voor

Zicht op kapel vanuit de Werf

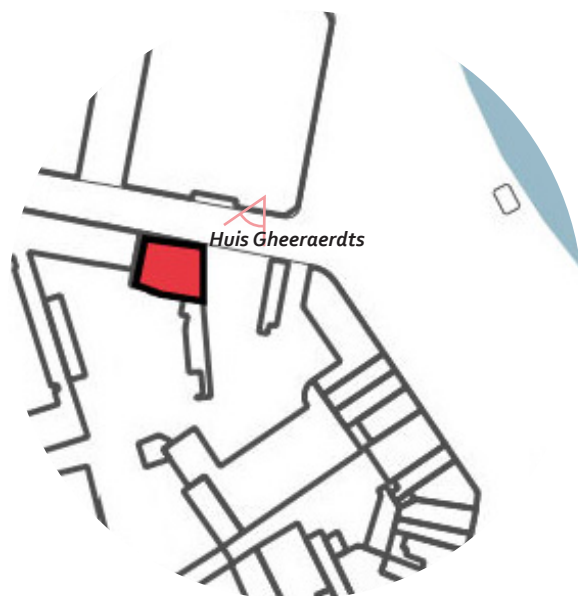

Zicht op reliëfwerk thv de noordgevel

het oeuvre van de architecten Stani De Neef en Alfons Singelij),

- Leesbaarheid (indeling en materialen gaan terug tot 1956, wanneer de heropgebouwde kapel werd ingehuldigd)
- Contextwaarde (beeldbepalend gebouw dankzij vrije inplanting en als gezichtseinder van de Molenstraat)

HUIS GHEERAERDTS

Adres: Vaartstraat 3, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 1, sect. A, 46252

BESCHRIJVING

Huis Gheeraerds maakte deel uit het patronium van de familie Gheeraerds die een belangrijke rol hebben gespeeld in de stadsgeschiedenis van Aalst. Het pand is vijf traveeën breed, met een linker zijrisaliet, en drie bouwlagen hoog onder een zadeldak. De traveeën worden geritmeerd door smalle pilasters met ingediepte schachten, in kolossale orde op de bovenverdieping. De gelijkvloerse verdieping werd, geïnspireerd door de Italiaanse renaissancearchitectuur, uitgevoerd als één hoge plint in bossage. De getoogde beneden- en bovenvensters liggen respectievelijk in vlakke en geprofileerde omlijstingen van blauwe hardsteen. Op de bel-etage hebben de vensters een borstwering met blauw hardstenen balustrades, gevat tussen gekorniste kordons. In het linker zijrisaliet zit boven de poort een stenen balkon op zware consoles. De vensters op de tweede verdieping rusten op blauw hardstenen lekdrempels op consoles. De lijstgevel is getooid met een entablement

met versierde casementen tussen de modillons, die de kroonlijst en tandlijst steunen.

Bron:

J. Moens, Interne nota "Huis Gheeraerds", 2016.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

Het pand heeft een **historische** en **architecturale waarde**. Het pand is een perfect voorbeeld is van een "maison de maître", zoals beschreven in het tijdschrift "L'émulation" in 1880. De exacte bouwdatum van de woning is niet gekend, maar men vermoedt 1868. Typisch voor een "maison de maître" is de indeling van het huis. De begane grond werd ingericht met het oog op de ontvangst van gasten en het benadrukken van het representatieve karakter, de verdiepingen beslaan de intieme privé-vertrekken van de bewoners en van het inwonende huispersoneel. Tijdens de 19de eeuw gold er een zekere dualiteit in de gevelopbouw en in het interieur. Aan de ene kant wordt gestreefd naar representatie, aanzien en publieke uitstraling maar terzelfdertijd is er een hang naar een intiem besloten wereld, ver weg van het stedelijke en de arbeiders in de beluiken. Deze woning weerspiegelt perfect de intentie om te pronken en gasten te verbluffen maar wil ook een cocon vormen voor de bewoners die zich met rijke stofferingen en gordijnen met zware draperingen letterlijk afschermen, hun bezittingen koesteren en het veilig willen stellen. Hun materiële comfort wordt enkel 'te kijk' gesteld aan gelijkgestemden, die het materiële welbehagen naar waarde kunnen schatten en de talrijke verwijzingen in de beeldtaal kunnen lezen om te begrijpen dat dit een bijzonder succesvolle familie was die deel uitmaakte van de economische, politieke en sociaal-culturele topklasse van zijn tijd in de stad Aalst

Locuswaarde:

Zoals bij de erfgoedwaarden vermeld maakte het pand deel uit van een groter geheel aan bezittingen van de familie Gheeraerds in het bouwblok tussen de Werf, de Vaartstraat en de Molenstraat. Omstandigheden door de jaren heen hebben er voor gezorgd, dat dit pand het enige relict is dat hiervan nog overblijft. De inplanting aan de Vaartstraat is enerzijds toe te schrijven aan de opportuniteit binnen de familie-eigendommen om naast hun bezittingen een stuk land te verwerven waarop ze een eigentijdse stadswoning konden bouwen. Anderzijds kende deze buurt ook een sterke dynamiek met de planmatige aanleg van de stationswijk (1856-1873), naar plannen van architect Cluysenaer, waar door de stad bouwvoorschriften werden uitgeschreven om te komen tot een kapitaalkrachtige woonbuurt voor de in opmars zijnde burgerij. Uitlopers van deze visie zijn terug te

Zicht op de straatgevel vanuit de Vaartstraat

vinden aan de Graanmarkt, en in het verlengde dit huis aan de Vaartstraat. Aalst witte stad met de kenmerkende wit bepleisterde lijstgevels was toen geen loos begrip.

Belevingswaarde:

Het pand heeft een **esthetische waarde** omwille van verzorgde uitwerking van de voorgevel en is beeldbepalend vanuit de hoek van de Vaartstraat en de Werf.

SELECTIECRITERIA

- Zeldzaamheid (één van de weinige resterende herenhuizen in Aalst en referentie aan de familie Gheeraerds),
- Authenticiteit (gaaf bewaard), representatief (voor zogenaamde type 'maison de maître'),
- Leesbaarheid (oorspronkelijke indeling en bouwmaterialen),
- Contextwaarde (als deel van het oorspronkelijke domein van de familie Gheeraerds)

MANCHESTERGEBOUW

Adres: Vaartstraat 6, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 1, sect. A, 546z

BESCHRIJVING

Dit gebouw staat bekend als het 'Manchestergebouw' en vormde voorheen de spinnerij van "Filature du Canal". Het is een gebouw van vijf traveeën en vier bouwlagen. De vijfde travee is de trapkoker en op een luchtfoto is de toren voor de ontstopping ook nog duidelijk zichtbaar. De vensteropeningen hebben gietijzeren lateien met een bloemmotief op. De latei wordt in het midden ondersteund door een gietijzeren paal. Onder de vensteropeningen is de gevel versierd met decoratieve elementen in witte baksteen. De vensters op de gelijkvloerse verdieping hebben dievenijzers. In de 19e eeuw hadden de steeds groter wordende textiel fabrieken nood aan meer ruimte. Dat was niet altijd even eenvoudig. Omdat spinmachines niet zo zwaar zijn als weefgetouwen, kon men in de hoogte werken en kon men veel plaats uitsparen. Wat geïllustreerd wordt met dit gebouw.

Bron:

J. Louies, Lichtgevende zaagtanden en de kazerneachtige dozen, In : V.VAK mededelingen, 2012,2, pp. 42-43.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarden:

Het gebouw heeft een **historische waarde** omdat het een getuige vormt van de Filatuur du Canal en bij uitbreiding textielnijverheid tijdens eind 19e eeuw. "Filature du Canal" is ontstaan als een afsplitsing van "Filature et Filteries Réunies" in 1898, maar Jean-Baptiste Jolie had al een katoenspinnerij op een andere locatie in de Vaartstraat in 1822. De fabriek is in de loop van de 19de en de 20ste eeuw geleidelijk aan uitgebreid. WO II zorgde in mei 1940 voor zware oorlogsschade maar die werd snel terug hersteld. De fabriek werd voor een laatste keer vergroot in 1952. In 1969 sluit de fabriek, de gebouwen worden in 1972 aangekocht door de Regie der Gebouwen en gebruikt als postsorteercentrum. Het opvallende gebouw aan de Werf werd in 2010 gesloopt om plaats te maken voor het Administratief Centrum van de stad. Het Manchestergebouw in de Vaartstraat en het deel waar Nominette zat in de Dr. André Sierensstraat zijn de relictten van de "Filature du Canal".

Het gebouw heeft een **architecturale** en **industriële-archeologische waarde**. De spinnerij van "Filature du Canal" voldoet perfect aan de beschrijving van een manchestergebouw en is ontworpen door architect Georges Forest uit Tourcoing en gebouwd door de firma Jules Blaton uit Brussel in 1911. In het Verenigd Koninkrijk, meer bepaald in het gebied Lancashire ontwikkelt men een nieuw type gebouw: een doosvormig, robuust fabrieksgebouw met meerdere verdiepingen, een plat dak, brandwerende stenen vloeren, grote open machinezalen en symmetrische ramen die steeds groter werden, zodat er genoeg daglicht kon binnen vallen. Typisch is dat er nog een aparte toren aanwezig is voor de ontstopping en een aparte trapkoker met metalen trap als brandvrije nooduitgang.

Locuswaarde:

Het gebouw situeert zich in de onmiddellijke omgeving van de Dender en de spoorweg. Dit was een belangrijke factor voor de aan- en afvoer van grondstoffen en afgewerkte producten.

Zicht op het Manchestergebouw vanuit Vaartstraat

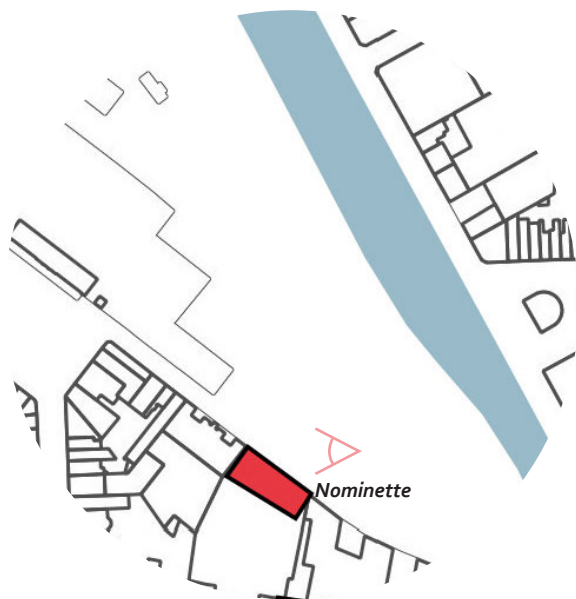
Belevingswaarde:

Het pand heeft een **esthetische waarde** omwille van verzorgde uitwerking van de voorgevel en is omwille van zijn architectuur en volume beeldbepalend vanuit de Vaartstraat.

SELECTIECRITERIA

- Authenticiteit (gaaf bewaard),
- Zeldzaamheid (samen met 'Nominette' uniek restant van de 'Filature du Canal'),
- Leesbaarheid (gevelopbouw en materialen),
- Representatief (voor het oeuvre van architect Georges Forest en als voorbeeld van typologie 'Manchestergebouw').

NOMINETTE-GEBOUW

Adres: Dr. André Sierensstraat 11, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 1, sect. A, 546h2

BESCHRIJVING

In 1920 begon Albert Butaye de lintweverij 'La Nominette' in de Nijverheidsstraat, vlakbij de Dender. Albert was geboren op 28 maart 1891 in Leper en was de zoon van notaris Emile Butaye. Tijdens de Eerste Wereldoorlog trok hij naar Engeland, waar hij ervaring opdeed in het weven. Vanaf 1915 ging hij aan de slag bij Factory F.L. Edmunds, waarna Albert van plan was om zelf een weverij op te richten. Na de oorlog trok Albert met zijn vrouw en schoonfamilie naar Aalst, waar hij zich in de Nijverheidsstraat (de huidige dr. André Sierensstraat) vestigde en er een huis met twee ateliers huurde. Albert kocht weefgetouwen in Frankrijk en bracht ook een ontwerpster voor ponskaarten mee, die nodig waren om het weefgetouw te besturen. De eerste activiteiten vonden reeds plaats in oktober 1919, maar het bedrijf werd pas op 14 april 1920 ingeschreven in het handelsregister van Aalst. Het bedrijf werd geregistreerd onder twee namen: 'A. Butaye Tissagiers' en 'La

Nominette'. De naam Nominette zou een woordspeling zijn op Mominette, dat toen een erg populaire alcoholische drank was bij de soldaten. Albert dronk echter geen alcohol, waardoor hij er Nominette van maakte. Na het faillissement van Filature du Canal palmde ze een deel van hun fabrieksgebouwen in. In 1995 verhuisde Nominette naar Erpe-Mere. Het woonhuis waar Albert Butaye aanvankelijk in begonnen was, is gesloopt, het deel van Filature du Canal is behouden en huisvest nu een kantoor van het Vlaams Neutraal Ziekenfonds. In 1995 verhuisde Nominette naar Erpe-Mere.

Bron:

Geweven, geklost en gesponnen. Het rijke textielverleden van Aalst, Erfgoedcel Denderland, Aalst, 2014

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarden:

Het gebouw heeft een historische waarde omdat het een getuige vormt van de Filatuur du Canal en bij uitbreiding de textielnijverheid tijdens de eerste helft van de 20e eeuw. De architecturale en industrieel-archeologische waarde vloeit voort uit het materiaalgebruik en opbouw van de voorgevel die gekenmerkt wordt door een aantal typische elementen. De gevel bestaat uit tien traveeën en twee bouwlagen hoog op een arduinen plint. Op de gelijkvloerse verdieping is er in elke travee een segmentboogvormige venster- of poortopening aanwezig. De venster- en poortopeningen hebben hoekstenen uit natuursteen en de ontlastingsboog erboven heeft een sluitsteen in natuursteen. De poortopeningen worden geaccentueerd door geblokte pilasters in baksteenmetselwerk aan weerskanten van de poort. Boven de bogen situeert zich nog een tandlijst. De bovenste verdieping is een latere toevoeging

Locuswaarde:

Butaye startte zijn bedrijfje aanvankelijk in een gewoon huis. Wanneer Filature du Canal failliet ging, nam hij van de gelegenheid gebruik om in hun gebouwen te trekken. Filature du Canal was hier gevestigd omwille van de Dender en de spoorweg, wat makkelijk was voor de aan- en afvoer van grondstoffen en producten.

Belevingswaarde:

Het is een beeldbepalend gebouw in de stationsomgeving en verwijst in zijn architectuur nog naar de vroegere industriële activiteiten. Het is één van de overblijvende gebouwen van de voormalige Filature du Canal.

Zicht vanuit Dr. André Sierensstraat

SELECTIECRITERIA

- Zeldzaamheid (samen met 'Manchestergebouw' uniek restant van voormalig industrieel complex *Filature du Canal*),
- Leesbaarheid (gevelopbouw en materialen),
- Authenticiteit (vrij gaaf bewaard),
- Representatief (bakstenen fabrieksarchitectuur).

LA GEORGIE

Adres: Gheeraerdsstraat 15 en Trangel 5, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 2, sect. C, 948f2 en 948c2

BESCHRIJVING

De N.V. 'La Georgie' werd opgericht op 21 februari 1905. Tot de belangrijkste aandeelhouders behoorden leden van de Aalsterse families Moens de Hase en Borreman. De zetel van het bedrijf bevond zich in de Gheeraerdsstraat 15, maar de productie vond plaats in de achtergelegen fabriek aan de Trangel nummer 5. De fabriek omvatte een katoenspinnerij en -twijnderij. Volgens het stamboek van de textielcentrale bezat 'La Georgie' rond 1940 40.000 spoelen in de spinnerij en 4.000 spoelen in de twijnderij. Niettegenstaande deze respectabele omvang had de onderneming toenemend te lijden onder de (buitenlandse) concurrentie. Na een korte heropbloei in de tweede helft van de jaren '40, moest het bedrijf in 1956 zijn deuren sluiten. Het complex werd afgebroken, enkel het poortgebouw is nog bewaard gebleven en het torengebouw aan de Trangel.

Bron:

Geweven, geklost en gesponnen. Het rijke textielverleden van Aalst, Erfgoedcel Denderland, Aalst, 2014, pp. 111-112.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

De restanten vormen stille getuige van de NV 'La Georgie'. De elementen hebben een historische, een industrieel-archeologische en een architecturale waarden.

Het poortgebouw beschikt over een zeer waardevolle voorgevel die als een klokgevel opgetrokken werd uit baksteenmetselwerk met een segmentboogvormig fronton op een arduinen plint. In de gevel zijn twee arduinen cordonlijsten aangebracht. Het middenrisaliet wordt benadrukt door twee pilasters in baksteen metselwerk. In het fronton staat er op het timpaan "Filature La Georgie" vermeld. Er is een rondboogvormige poort, de poort zelf is recent. De ontlastingsboog bestaat uit baksteenmetselwerk afgewisseld met blauwe hardsteen en is afgewerkt met een arduinen sluitsteen.

Verder is er nog een fragment van de voormalige spinnerij bewaard. Het betreft een torengebouw uit baksteenmetselwerk dat zich aan Trangel situeert. Het gebouw bestaat uit drie bouwlagen en is een travee breed. De gelijkvloerse verdieping is geschilderd en heeft een rechthoekige vensteropening met een stalen sierlatei. Daarboven bevindt zich een tandlijst. Op de eerste en tweede verdieping zijn er blinde rondbogen met een arduinen lekdorpel eronder.

Locuswaarde:

De samenhang tussen de verschillende restanten die deeltuitmaakten van La Georgie is verdwenen, door de recentere industriële en prefabconstructies. De locatie van het poortgebouw maakt duidelijk dat de toegang tot La Georgie voorheen via Gheeraerdsstraat verliep.

Belevingswaarde:

Het poortgebouw heeft (ondanks het storende materiaal in de poortopening) een **esthetische waarde** omwille van verzorgde uitwerking van de monumentale voorgevel. Ondanks het feit dat het poortgebouw nogal ingesloten ligt, heeft hij toch een beeldbepalende waarde, zeker gezien vanaf de verhoogde spoorwegbedding. Het torengebouw vormt een baken in de omgeving. Het gebouw is beeldbepalend voor De Kaaien, zeker vanaf de Trangel.

Zicht op poortgebouw 'La Georgie'

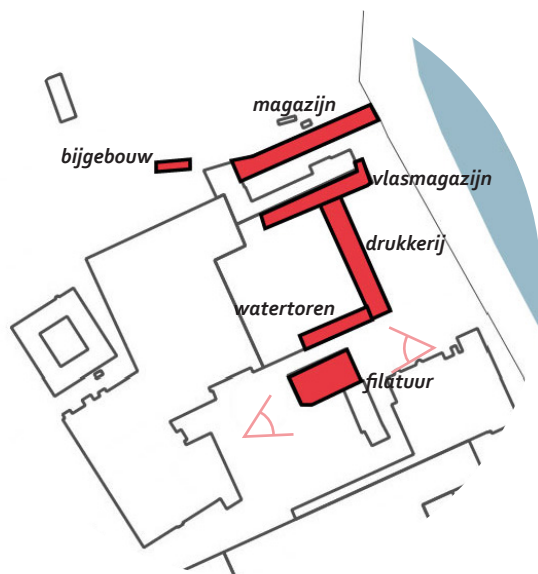

Zicht op torengebouw 'La Georgie'

SELECTIECRITERIA

- Zeldzaamheid (enige restanten van het voormalige industrieel complex N.V. La Georgie),
- Authenticiteit (vrij gaaf bewaarde elementen),
- Representativiteit (industriële baksteenarchitectuur)
- Contextwaarde (beeldbepalend poortgebouw dankzij zichtbaarheid vanuit de hogergelegen spoorwegbedding)

FILATURES ET FILTERIES RÉUNIES (F.F.R.) - 1/4

Adres: Trangel 7 en 8-22, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 2, sect. C, 975f2 en 975s2

BESCHRIJVING

De oorsprong van dit bedrijf gaat terug tot 1886. In dat jaar fuseerden de Aalsterse firma's "J.B. Jolie", "Borreman – Van Melckebeke & Cie." en "Druwé en Hendrickx" tot de N.V. "Filature et Filteries Jolie". Het bedrijf legde zich toe op de productie van de meest diverse soorten (naai)garens, die intern werden gebleekt, geverfd en veredeld.

De handelsnaam van de onderneming werd gewijzigd in "Filature et Filteries Réunies". In 1891 ging ook "Cumont-De Clercq" op in de "F.F.R."

Op 30 maart 1898 werd het bedrijf na een reorganisatie omgedoopt tot de N.V. "Filature du Canal". Het productenassortiment werd uitgebreid met kunstvezelgarens. Gedurende de Tweede Wereldoorlog stonden de activiteiten binnen de onderneming op een laag pitje door het chronische gebrek aan grondstoffen. Na de oorlog zette de onderneming haar bedrijvigheid

verder. De steeds groter wordende druk van de buitenlandse concurrentie noopte de firma ertoe om zich in de jaren '70 te integreren in de multinational "Coats". Dit bedrijf met hoofdkwartier in Groot-Brittannië is intussen uitgegroeid tot de grootste naaigarenproducent ter wereld met een marktaandeel van 22% en meer dan 42.000 werknemers. In de vestigingen, die verspreid zijn over 64 landen, worden garens vervaardigd voor tal van toepassingen gaande van kleding en schoeisel tot producten voor de auto- en kabelindustrie. In de fabriek aan de Trangel werden de activiteiten eind de jaren '80 echter stopgezet.

Bron:

K. Mainz, Over bouwen en verbouwen. De textielnijverheid in het arrondissement Aalst (1914-1944) een industriële archeologie, RUG, 2001, onuitgegeven licenciateverhandeling. Geweven, geklost en gesponnen. Het rijke textielverleden van Aalst, Erfgoedcel Denderland, Aalst, 2014, pp.49-53.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarden:

De site heeft een **historische, architecturale en industrieel-archeologische waarde**. De gebouwen hebben een architecturale waarde omwille van hun typerende industriële baksteenarchitectuur en de aanwezigheid van elementen die verwijst naar de industriële activiteiten die hier in het verleden werden uitgevoerd.

- filatuur
- watertoren
- drukkerij
- vlasmagazijn
- magazijn
- vrijstaand bijgebouw

"De filatuur", is het voormalige magazijn voor machineonderdelen en het atelier voor het onderhouden van de mechaniek en elektriciteit. Het magazijn is een bakstenen gebouw van een bouwlaag en zeven traveeën onder een plat dak. De traveeën worden benadrukt door bakstenen pilasters. In elke travee zit een rechthoekige venster- of deuropening met een gietijzeren latei met bloemmotief op. Het atelier is een bakstenen constructie met een zadeldak. De korte voorgevel bestaat uit vier traveeën, de lange zijgevel bestaat uit acht traveeën. Bij de beide gevels worden de traveeën benadrukt door een boogfries. Bij de lange zijgevel is er ook een tandlijst aanwezig onder de kroonlijst. In deze gevel zijn ook rechthoekige venster- en deuropeningen aanwezig onder een gietijzeren

Zicht op voorgevel van de 'filatuur' vanuit oostzijde

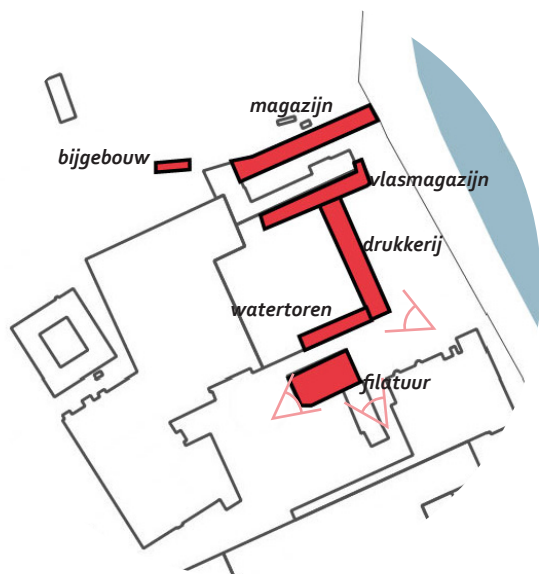

Zicht op achtergevel van de 'filatuur' vanuit westzijde

latei met bloemmotief. Een aantal openingen zijn achteraf dichtgemetseld. Het dak is zowel bij het atelier als het magazijn recent vernieuwd. De overgang tussen het atelier en het magazijn bestaat uit één travee onder een lessenaarsdak. Het is vooral het voormalige magazijn dat een architecturale waarde heeft.

De **watertoren** bestaat uit twee delen. Het onderste deel is een gebouw uit baksteenmetselwerk van drie bouwlagen en drie traveeën. De tweede bouwlaag heeft drie rechthoekige vensteropeningen. In de bovenste verdieping zijn er drie

FILATURES ET FILTERIES RÉUNIES (F.F.R.) - 2/4

Zicht op de watertoren vanuit zuidzijde

Zicht op gebouw waar vroeger finishing gebeurde vanuit zuidzijde

rondboogvormige vensteropeningen. Hier bevond zich de infirmerie en de toiletten. Boven deze verdieping zich nog een boogfries. Het bovenste deel is de watertoren zelf en is een betonnen constructie. De watertoren was nodig voor de ververij.

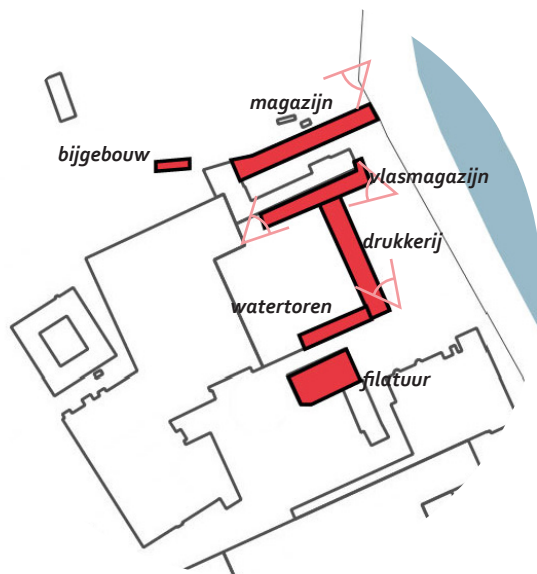
In het deel waar vroeger de *finishing* (het bobineren van de garens) gebeurde zit nu Rollerland. De gevel naast de watertoren is zeker waardevol. Het is een typische geritmeerde gevel van een fabrieksgebouw in baksteenmetselwerk.

De voormalige **drukkerij** is een bakstenen gebouw van één bouwlaag hoog en 20 traveeën met in elke travee een rondboogvenster. De ramen zijn in hout, maar de roedeverdeling is in metaal. Een aantal van deze vensteropeningen zijn in de loop der jaren aangepast. Opmerkelijk bij dit gebouw is de dakstructuur. Het is een combinatie van een sheddak met een schilddak. Het dak bestaat uit meerdere kleine daken zoals bij een sheddak, waarbij er ook een zijde steiler is dan de andere. Maar zoals bij een schilddak heeft elk dak vier schilden. De daken zijn bedekt met pannen, wat ook niet zo gebruikelijk is voor een sheddak.

Zicht op de straatgevel van de drukkerij vanuit de oostzijde

FILATURES ET FILTERIES RÉUNIES (F.F.R.) - 3/4

Zicht op het vlasmagazijn vanuit zuidzijde

Zicht op de zuidgevel van drieledig magazijn

Zicht op de zuidgevel van magazijndeel voor synthetische wol

In het voormalige vlasmagazijn is nu een "Horse Lounge" gevestigd. Het magazijn is een bakstenen gebouw dat bestaat uit dertien traveeën en drie bouwlagen onder een schilddak. Ook de dragende structuur (eiken balken) van het vlasmagazijn kan als waardevol beschouwd worden. In de eerste zes traveeën zijn er op de bovenste verdieping rondboogvormige vensteropeningen. In de daaropvolgende drie traveeën zijn er op alle verdiepingen rondboogvormige vensteropeningen en in de volgende drie traveeën zijn er segmentboogvormige openingen. Binnen zijn er nog troggewelven en een aantal zuilen aanwezig. In de noordgevel zijn nog acht traveeën duidelijk zichtbaar op de eerste verdieping. Hier zijn segmentboogvormige vensteropeningen aanwezig. De gebouw waar onder andere nu de kunstgalerie zit bestaat uit 3 delen:

1. een **eerste deel** (westzijde) van zestien traveeën en twee bouwlagen onder een schilddak dat opgetrokken is uit baksteen. In elke travee zit een segmentboogvormige vensteropening. Een aantal ramen zijn in de loop der jaren vervangen door poorten. De vensteropeningen hebben een omlijsting in grijze baksteen. Langs de noordgevel zijn er zowel op de gelijkvloerse als op eerste verdieping kleine

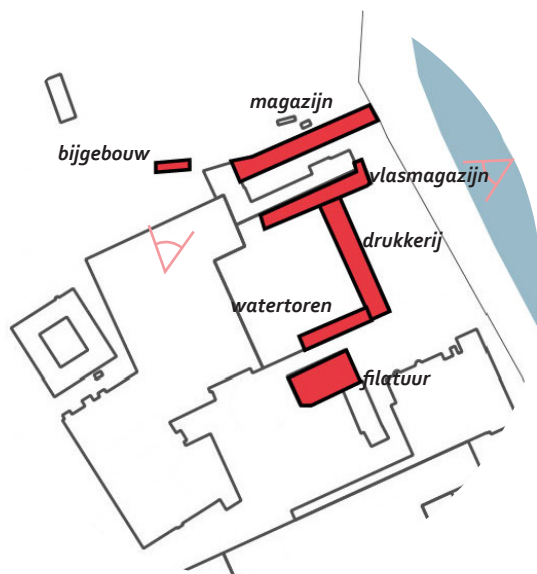
2. halfronde vensters aanwezig. In dit deel was het magazijn voor de synthetische wol gevestigd. Dit deel is architecturaal het meest waardevol.
 3. Vervolgens is er een soort **middenrisaliet** dat bestaat uit drie traveeën met een schermgevel. De gevel werd op een later moment verhoogd tot een schermgevel.
- tot slot is aan de **oostzijde** nog een deel van zeven traveeën onder een mansardedak. De eerste verdieping en het mansardedak zijn er later bijgebouwd. Dit is zichtbaar door het gebruik van een andere baksteen en ook de druiplijst en

Zicht op noordgevel gevel drieledig magazijn

tandlijst die nog aanwezig zijn bij de gelijkvloerse verdieping. Helemaal achteraan op de site aan de kant van de Dendermondse Steenweg, bij de verfwinkel Schellaert, staat nog een kleiner vrijstaand bakstenen **bijgebouw** van vijf traveeën en één bouwlaag. Het gebouw beschikt over een waardevolle structuur en gevelpartij: elke travee bestaat uit een puntgevel met een zadeldak. In de eerste travee zit een deur onder een gietijzeren latei met bloemmotief en een rondboogvormig bovenlicht. In de andere traveeën zijn rondboogvormige vensters aanwezig. In elke travee is een oculus aanwezig. De plint is een gecementeerde plint

FILATURES ET FILTERIES RÉUNIES (F.F.R.) - 4/4

Zicht op de zuidgevel bijgebouw met vijf traveeën

detail drukkerij

detail watertoren

Zicht op F.F.R-site vanuit de Dender

Locuswaarde:

De eerste textiel fabriek is er op deze site gekomen om 1867. Dit was een stoomgarentwijnderij. Door een aantal fusies is de fabriek enorm uitgebreid. De goedkope gronden en de nabijheid van andere fabrieken in de omgeving waren in eerste instantie de doorslaggevende factoren in de keuze van de locatie. Daarnaast was de ligging aan de Dender ook een belangrijke factor. Enerzijds voor het water dat uit de rivier werd gehaald en gefilterd werd in de watertoren. Anderzijds voor de aanvoer van grondstoffen en de uitvoer van afgewerkte producten. Dit was een belangrijke factor in de groei van de fabriek.

Belevingswaarde:

Verschillende panden hebben een **esthetische waarde** omwille van de verzorgde uitwerking van de gevels. Niet alle gebouwen op de site hebben elk afzonderlijk een grote waarde, maar het geheel heeft wel een hele grote ensemblewaarde. De site is organisch gegroeid door de verschillende uitbreidingen. De watertoren

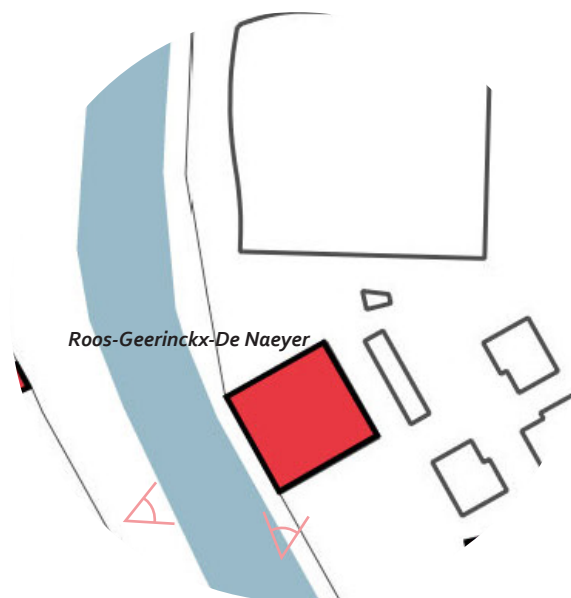
en vlasmagazijn hebben geen functionele waarde meer, maar hebben wel een zeer grote beeldbepalende waarde en kan als een landmark beschouwd worden. De meest waardevolle gevels richten zich naar Dender, zodat de site gezien vanaf de Dender een grote belevingswaarde heeft.

SELECTIECRITERIA

- Zeldzaamheid (als unieke restanten van laat 19e-eeuwse en begin 20e-eeuwse industriële textielbedrijvigheid en referentie aan de families Jolie, Borremans, Van Melckebeke, etc.),

- Authenticiteit (vrij gaaf bewaarde fragmenten),
- Ensemblewaarde (samenhangend complex van industriële gebouwen),
- Contextwaarde (beeldbepalend vanwege rechtstreekse ligging aan de Kaaien)

ROOS-GEERINCKX-DE NAEYER

Adres: Pierre Corneliskaai 38, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 3 sect. D, 764y4

BESCHRIJVING

In 1895 liet de maatschappij "Geerinckx, De Naeyer & Cie" een nieuwe fabriek bouwen op een perceel aan de Boudewijnkaai. De fabriek was een spinnerij, weverij en ververij. Er werden vooral lakens en dekens gemaakt. Op de site kwamen in de loop der jaren extra gebouwen bij: vergroting van de fabriek en een woonhuis, een magazijn. In 1965 nam de NV Tupperware haar intrek in de gebouwen en op het eind van dat jaar werd de nieuwe Tupperwarefabriek officieel geopend. In 2007 verhuisde Tupperware en de gebouwen staan sinds dan leeg.

Bron:

K. Mainz, Over bouwen en verbouwen. De textielnijverheid in het arrondissement Aalst (1914-1944) een industriële archeologie, RUG, 2001, onuitgegeven licentiaatsverhandeling.

Geweven, geklost en gesponnen. Het rijke textielverleden van Aalst, Erfgoedcel Denderland, Aalst, 2014, pp.112-117.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

Het gebouw heeft een **historische, een industrieel-archeologische waarde en een architecturale waarde**. Het fabrieksgebouw is een alleenstaand gebouw van twee bouwlagen bestaande uit zeven traveeën parallel met de straat en acht traveeën haaks op de straat. De gevels parallel met de straat bestaan uit rood baksteenmetselwerk, waarbij er een aantal details uitgevoerd zijn in zwarte baksteen. De zijgevels bestaan ook uit baksteenmetselwerk maar zijn witgeschilderd. De traveeën worden van elkaar gescheiden door muurdammen. De voorgevel heeft een monumentaal karakter en bestaat uit twee keer drie traveeën en een middentravee. In deze laatste zat oorspronkelijk een poort, de gietijzeren latei met bloemmotief is hier nog getuige van, maar de poortopening is later dichtgemetseld. Boven de sierlatei is een soort blindnis gemaakt die geaccentueerd wordt door een omlijsting in zwarte baksteen. In de overige traveeën is er tussen de muurdammen een soort paneel gemaakt in baksteen metselwerk. De hoeken van het paneel worden geaccentueerd door een betonnen sierelement. Boven elk paneel is er een geblokte muizentandlijst in zwarte baksteen. De dakstructuur bestaat uit drie zadeldaken. In de linkse en rechtse geveltop zijn elf kleinere panelen gemetseld met in het middelste paneel telkens een siermotief in zwarte baksteen. In de rechterzijgevel bevinden zich nog twee poortopeningen. De gevels van het gebouw hebben nog een zeer grote authenticiteit en bevatten zoals hierboven aangegeven diverse waardevolle detailleringen die verband houden met de bouwperiode en industriële oorsprong van het gebouw. Er zijn amper ingrijpende verbouwingen of storende herstellingen gebeurd. Daarnaast is het een mooi voorbeeld van industriële baksteenarchitectuur.

Locuswaarde:

Het gebouw is nog een relict van de historisch gegroeide industriële ontwikkeling van deze wijk. Het is ook het enige gebouw dat nog overblijft van de fabriekssite van NV Usines Roos, Geerinckx & De Naeyer. De locuswaarde is er ook door de ligging aan de Dender. Dit was makkelijk voor de aan- en afvoer van grondstoffen en producten.

Belevingswaarde:

Omdat het een alleenstaand gebouw is, is het een duidelijk herkenningspunt, zeker vanaf de Tragel aan de overkant van de Dender. Het gebouw heeft dus een sterke beeldbepalende waarde.

Zicht vanuit Pierre Corneliskaai

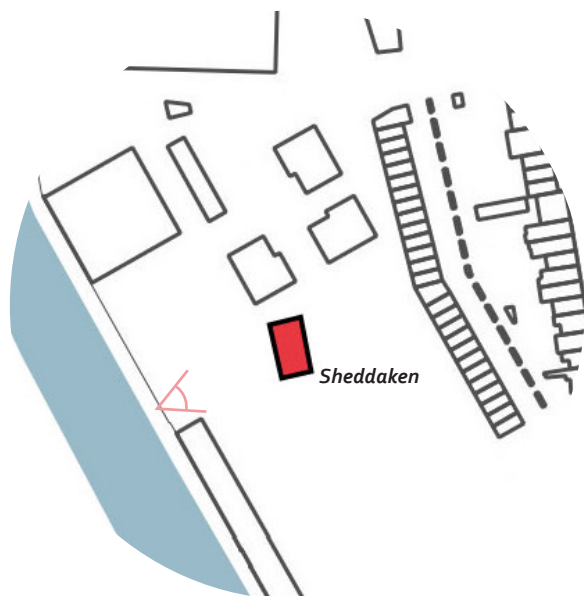

Zicht op de straatgevel vanuit Tragel

SELECTIECRITERIA

- Zeldzaamheid (unieke restanten van de industriële activiteiten van de families Geerinckx-De Naeyer),
- Authenticiteit (vrij gaaf bewaard),
- Representativiteit (industriële baksteenarchitectuur),
- Contextwaarde (beeldbepalend gebouw dankzij vooruitgeschoven ligging aan de Dender).

SHEDDAKEN - PIER KORNEL

Adres: Wijmenput zonder nummer, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 3 sect. D, 764w4

BESCHRIJVING

Op het terrein van de voormalige textielfabriek Roos-Geerickx-De Naeyer situeert zich een relict van de sheddaken. De sheddaken bestaan uit vier traveeën op drie traveeën en zijn opgebouwd uit een betonnen skelet. De dakconstructie zelf bestaat uit vakwerkliggers. Het dak is half rond afgewerkt.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

De sheddaken hebben een **industrieel-archeologische waarde** omdat zij erg typerend zijn voor de industriële bouwwijze uit deze tijd. Ten eerste betreft het een constructie met een slank betonnen skelet. De structuur is een voorbeeld van een industriegebouw in de overgang van de traditionele sheddakhallen (baksteenmuren en metalen vakwerkliggers) naar de huidige betonnen industriehallen. Helaas is het baksteen metselwerk ondertussen gesloopt. Het is typerend door zijn slank betonnen skelet, wat verwijst naar de bouwwijze met gewapend beton die sterk uitgegroeid is na WOII, en er waren nog verwijzingen naar de oudere bouwwijzen met sheddaken en de originele zware metselwerk wanden. Ook de opvatting van de structuur op zich met de vakwerkliggers maakt deze koppeling tussen deze verschillende fases.

Ten tweede omwille van de boogvormige sheddaken en openingen langs de noordzijde om de fabriekshallen maximaal te voorzien van natuurlijk daglicht. Op de originele industriële site was deze ontwikkeling en fasering mooi gedocumenteerd. De sheds zijn een stille getuige van deze evolutie.

Locuswaarde:

De sheddaken staan op de voormalige bedrijfssite van de textielfabriek Roos-Geerickx-De Naeyer die later overgenomen is door Tupperware. Deze situeert zich vlak aan de Dender wat ideaal was voor de aan- en afvoer van grondstoffen en afgewerkte producten. Het is samen met het overblijvende gebouw van Roos-Geerickx-De Naeyer een materieel relict van het industriële verleden van deze site.

Belevingswaarde:

De sheddaken hebben een grote beeldbepalende waarde, zeker nu de kantoorgebouwen van Tupperware gesloopt zijn, zijn ze duidelijk zichtbaar van aan de Pierre Corneliskaai en de Tragel.

SELECTIECRITERIA

- Authenticiteit (vrij gaaf bewaard betonnen skelet),
- Representatief (vroeg toepassing van bouwwijze met gewapend beton),
- Zeldzaamheid (dakvorm komt steeds minder voor in het Aalsterse en zeldzame restanten van de industriële activiteiten van de families Roos-Geerickx-De Naeyer),
- Contextwaarde (beeldbepalend als vrijstaande constructie en sterke

Zicht vanuit Pierre Corneliskaai

FABRIEKSGEBOUW

LIEFDADIGHEIDSTRAAT

Adres: Liefdadigheidstraat 2-4, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 3, sect. D, 773k5 en 773h5

BESCHRIJVING

Het pand is opgetrokken in rood baksteenmetselwerk en bestaat uit twee volumes. Een eerste volume in de Liefdadigheidstraat bestaat uit één bouwlaag met drie traveeën en heeft een getrapte geveltop. Het tweede volume vormt een hoekgebouw in de Liefdadigheidstraat en de Hertshage. Het bestaat in de Liefdadigheidstraat uit vijf traveeën en in de Hertshage uit twee traveeën. Het gebouw is bekroond met vier sheddaken die onmiddellijk in het oog springen. Een ander opvallend kenmerk zijn de betonnen kaders van de vensteropeningen en de betonnen lateien boven de venster- of poortopeningen. De twee volumes hebben een architecturale eenheid.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

Het gebouw heeft een **architecturale** en **industriële-archeologische waarde**. Het gebouw kent een typische fabrieksarchitectuur door de sheddaken, bakstenen metselwerken en het gebruik van typerende betonnen lateien en kaders in de vensteropeningen. Deze aanwezige elementen geven het gebouw een zeer grote authenticiteit. Er zijn amper ingrijpende verbouwingen of storende herstellingen gebeurd. Het pand verwijst naar het industriële verleden van deze wijk. Het is niet duidelijk te achterhalen wat er in dit pand vervaardigd werd. Door de sheddaken kan vermoed worden dat het om een lichtgevoelige nijverheid ging zoals textiel.

Locuswaarde:

Het pand is een getuige van de ontwikkeling aan de rechteroever van de Dender aan het einde van 19de en het begin van de 20ste eeuw, toen de industrialisatie van de regio een hoge vlucht nam. De Pierre Corneliskaai is pas in 1891 aangelegd, wat zorgde voor de ontwikkeling van dit gebied. Vele bedrijven vestigden zich hier, zowel nieuwe bedrijven als bedrijven die in het centrum gevestigd waren en daar de mogelijkheid niet hadden om uit te breiden. Daarnaast beschikt het gebouw over een **ruimtelijk-structurende waarde**. Aangezien het gebouw de hoek van de Lazaretstraat en de Liefdadigheidstraat markeert en zeer herkenbaar is in de omgeving.

Belevingswaarde:

Het gebouw is een industrieel gebouw en heeft een beeldbepalende waarde. Het valt meteen op aan het kruispunt van de Liefdadigheidstraat, Hertshage en Lazaretstraat.

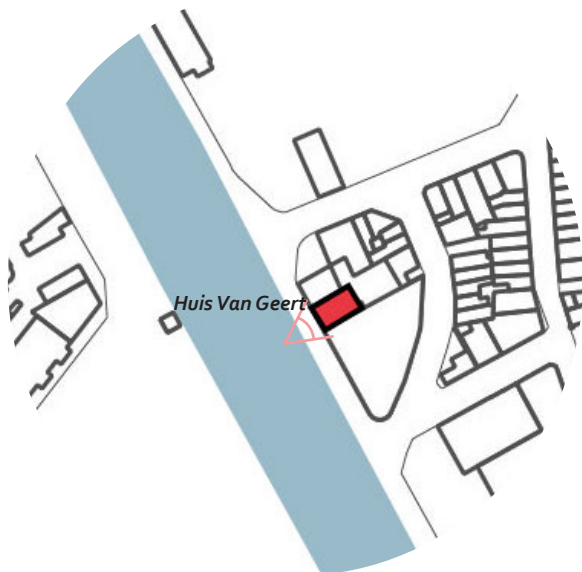
SELECTIECRITERIA

- Authenticiteit (gaaf bewaard),
- Leesbaarheid (gevelopbouw en materialen)
- Representativiteit (industriële baksteenarchitectuur),
- Contextwaarde (beeldbepalend karakter dankzij ligging op de hoek Liefdadigheidstraat-Hertshage)

Zicht op het fabrieksgebouw vanuit Hertshage

HUIS VAN GEERT

Adres: Pierre Corneliskaai 27-28, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 3, sect. D, 77325

BESCHRIJVING

Dit huis bestaat uit vier traveeën en drie bouwlagen. Een oude prentbriefkaart uit 1922 toont aan dat er op dat moment nog geen erker aanwezig was. Op dat moment waren er wel twee deurvensters aanwezig met een balkon zonder balustrade. Aanvankelijk had het gebouw een zadeldak, maar door de schade van mei 1940 werd dit nadien niet opnieuw gebouwd, maar koos men voor een plat dak tussen afgeknotte puntgevels.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

Het pand heeft een **architecturale en stedenbouwkundige waarde**. De architecturale waarde van het gebouw vloeit voort uit de bijzondere vormgeving en opbouw van de voorgevel. De gevel is vervaardigd in neotraditionele stijl en bestaat uit rode baksteen die wordt afgewisseld met dubbele speklagen uit witte baksteen. Ook in de ontlastingsbogen boven de vensters wisselen deze twee baksteensoorten elkaar af. Op de gelijkvloerse verdieping bevindt zich in de linkse travee een poort met schampalen uit blauwe hardsteen. In de travee er naast situeert zich de voordeur met bovenlicht en rechts daarvan zijn er twee rechthoekige vensters. Op de eerste verdieping is er in de twee middelste traveeën een driezijdige houten erker aanwezig met aan weerskanten een T-raam. Op de tweede verdieping zijn alle ramen T-ramen. Daarboven situeert zich nog een verlaagde verdieping met mezzaninovesters. Alle openingen in de gevel zijn rechthoekig en worden gekenmerkt door een gietijzeren latei met bloemmotief. De gevel heeft nog een zeer grote authenticiteit, er zijn geen storende of ingrijpende verbouwingen gebeurd.

Het pand heeft stevens ook een **stedenbouwkundige waarde**. De Pierre Corneliskaai (Boudewijnkaai) is aangelegd in 1891. Vanaf dat moment konden er daar gebouwd worden. Er kwamen niet alleen nieuwe vestigingen van bedrijven, maar ook nieuwe woningen van rijke industriëlen waar deze woning een mooi voorbeeld van is.

Locuswaarde:

De voorgevel van het pand loopt parallel met de Pierre Corneliskaai en ondersteunt in die zin de Denderkaai als structurerend element.

Belevingswaarde:

Het pand heeft een **esthetische waarde** omwille van verzorgde uitwerking van de voorgevel. Het pand situeert zich op de kaai aan de Dender en is sterk beeldbepalend vanaf de Pierre Corneliskaai (rechteroever) en Jagerspad (linkeroever) en de omgeving van de Zwarte Hoekbrug door zijn afwijkende hoogte en architecturale waarde.

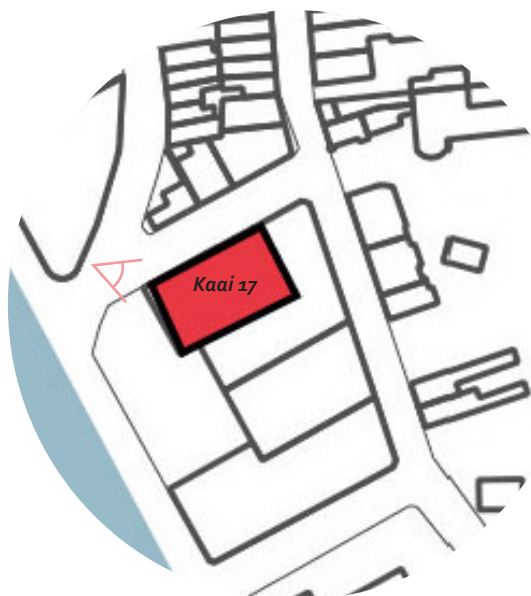

Zicht op de straatgevel vanuit Pierre Corneliskaai

SELECTIECRITERIA

- Authenticiteit (gaaf bewaard),
- Leesbaarheid (oorspronkelijke indeling en bouwmaterialen),
- Representativiteit (voor neo-traditionele stijl),
- Contextwaarde (beeldbepalend karakter dankzij en rechtstreekse zichtbaarheid vanaf de Dender)

GEBOUW KAAI 17

Adres: Liefdadigheidsstraat 17, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 3, sect. D, 773Y5

BESCHRIJVING

Het betreft hier een vroegere twijnderij en bandweverij, opgericht in 1911 door Victor Keppens. In 1920 werd het bedrijf omgevormd tot de NV 'Filterie, Tressage et Rubanerie Victor Keppens'.

In 1906 liet Victor Keppens een grote woning met magazijn oprichten aan de Boudewijnkaai. Vier jaar later dient hij een bouwaanvraag in om een twijnderij-bandweverij onder zijn eigen naam op te richten. Er worden vlechten, linten en veters vervaardigd en daarnaast worden katoengarens opgewaardeerd tot glansgarens. De fabriek wordt uitgebreid in 1914 en in 1920. Dat jaar krijgt de fabriek een nieuw statuut en een nieuwe naam: S.A. Filterie, tressage et rubanerie Victor Keppens. Het is niet duidelijk wanneer de fabrieksactiviteiten van Victor Keppens werden stopgezet.

Het huidige pand is drie bouwlagen hoog en zes traveeën

breed. In oorsprong was het fabriekspand negen traveeën breed, zoals te zien op de bouwtekening van 1911. De fabriek werd verschillende keren vergroot. Het bouwwerk telde twee bouwlagen en vier traveeën en rustte op een betonnen fundering met een diepte van 2 meter. De gevels werden opgetrokken uit baksteen en versterkt met uitspringende gemetste zuilen. Het parement in rode baksteen wordt opgesmukt met speklagen, ontlastingsbogen en het markeren van de aanzet- en sluitstenen van de ontlastingsboogjes boven elk venster. De gekoppelde rechthoekige vensters zitten onder een gietijzeren latei met bloemmotief. De ramen werden vernieuwd maar het ijzeren hekwerk voor elk raam bleef bewaard. De uitbreidingen op de verdiepingen zijn soberder uitgevoerd. De gekoppelde rechthoekige vensters zitten gevat tussen brede betonnen dorpels en worden van elkaar gescheiden door getrapte penanten in verzorgd baksteenmetselwerk. De dragende structuur in gewapend beton zorgt voor een horizontale belijning in de gevels. De lijstgevel is getooid met een entablement met versierde casementen tussen de modillons, die de kroonlijst en tandlijst steunen. De oorspronkelijke gevelopbouw bleef intact bewaard en werd op een later tijdstip van een bijkomende bouwlaag voorzien. De zijgevel aan de zijde Hertshage kijkt thans uit over een lagere prefababouw en werd gelijkvormig met de voorgevel afgewerkt. De zijgevel aan de zijde Pierre Corneliskaai werd afgewerkt met een crepibeleistering om de visueel storende bouwsporen te maskeren.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

Het gebouw heeft een **industriële-archeologische** en **architecturale waarde**. De straatgevel wordt zowel gekenmerkt door traditionele structuren zoals bogen en ijzeren lateien versierd met rozetten als door elementen die duidelijk verwijzen naar de Nieuwe Zakelijkheid. Ook binnenin het gebouw werden traditionele en moderne bouwwijzen met elkaar vermengd. Zo werden de betonnen liggers niet enkel gesteund door het metselwerk en de betonnen pijlers, maar ook door een aantal gietijzeren zuilen. De brandwerende constructie werd vervolledigd door een betonnen vloer. Centraal aangebrachte transmissieassen verdeelden de drijfkracht over het gebouw. In de ruimten werd ook een elementair verluchtingssysteem aangebracht.

Locuswaarde:

Het gebouw is een restant van een fabriek die aan de toenmalige Boudewijnkaai werd opgericht. Het een relict van de historisch gegroeide industriële ontwikkeling van deze wijk langs de Dender.

Zicht op de straatgevel vanuit de Liefdadigheidsstraat

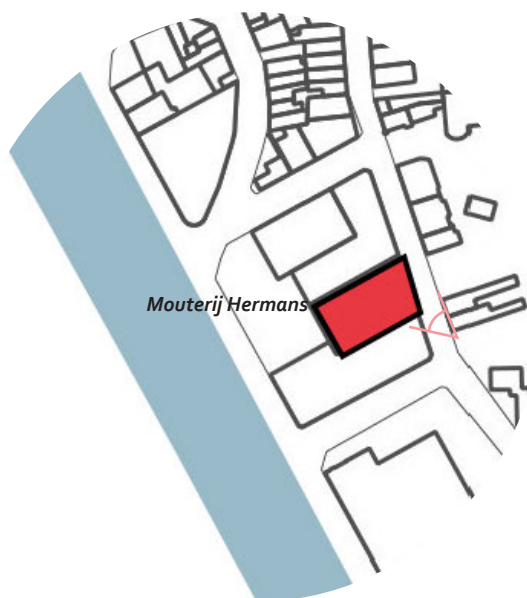
Belevingswaarde:

Het pand heeft een **esthetische waarde** omwille van verzorgde uitwerking van de voorgevel. Het gebouw is beeldbepalend vanuit de Liefdadigheidsstraat en vanaf de omgeving van de Denderkaaien. Het contrast tussen het oude, industriële aspect en de nieuw vormgegeven zijgevel aan de Pierre Corneliskaai. Het feit dat het gebouw zich ook wat meer naar achteren situeert op het perceel versterkt dit alleen maar.

SELECTIECRITERIA

- Leesbaarheid (oorspronkelijke indeling en bouwmaterialen),
- Representatief (voor bakstenen fabrieksarchitectuur)
- Contextwaarde (beeldbepalend karakter dankzij afwijkende hoogte en rechtstreekse zichtbaarheid vanaf de Dender)

MOUWERIJ HERMANS

Adres: Pierre Corneliskaai 25, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 3, sect. D, 773X5

BESCHRIJVING

In 1907 diende Louis Hermans een bouwaanvraag in voor het bouwen eene mouterij. Het bijhorende woonhuis aan de kaai werd bewoond door de mouterijbestuurder. In 1942 had het woonhuis aan de kaai zwaar te lijden onder de oorlogsschade, waardoor het openbaar verkocht werd. De mouterij gaat op dat moment ook in liquidatie. In 1954 wordt de site opgesplitst in drie loten en nog eens te koop gesteld. Achtereenvolgens werd het een textielzaak, vanaf 1973 vestigde "Plasti Synthese" er zich en daarna Electrostock.

Het is een gebouw dat uit twee delen bestaat. Het ene deel bestaat uit zes travéeën en drie bouwlagen, het andere deel bestaat uit twee travéeën en vijf bouwlagen en was bestemd als ast voor het drogen van het mout. De gevels zijn opgetrokken in rood baksteen metselwerk dat voorzien is van speklagen uit gele baksteen. Daarnaast worden de aanzet- en sluitstenen van de ontlastingsbogen ook extra benadrukt door ze uit te voeren in gele

baksteen. De travéeën worden van elkaar gescheiden tussen penanten in baksteen. Per verdieping en per travée zijn er telkens twee vensters die van elkaar gescheiden worden door een vensterdam en individueel gedekt worden door een ontlastingsboog.

Het gebouw is een zeldzaam voorbeeld van een voormalige mouterij in Aalst. De authenticiteit van het gebouw is nog groot, ondanks het feit dat de sierlijke geveltop die oorspronkelijk aanwezig was, in de loop der jaren is verdwenen en enkele vensteropeningen dicht gemetseld zijn. Het gebouw heeft een contextwaarde door de beeldbepalende waarde en zijn ligging : enerzijds aan de Dender, anderzijds wordt het projectgebied gekenmerkt door de vele industriële panden die er opgericht zijn aan het einde van de 19de en het begin van de 20ste eeuw.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde

Het gebouw heeft een **architecturale, historische en industrieel-archeologische waarde**. Het gebouw heeft een historische waarde omdat het een voormalige mouterij betreft die verwijst naar het bierverleden van de stad. Het is een van de weinige overblijvende getuigen van dit ambacht. De Pierre Corneliskaai is pas in 1891 aangelegd, wat zorgde voor de ontwikkeling van dit gebied. Vele bedrijven vestigden zich hier, zowel nieuwe bedrijven als bedrijven die in het centrum gevestigd waren en daar de mogelijkheid niet hadden om uit te breiden.

Het gebouw bestaat uit vijf bouwlagen omdat het bestemd was als ast voor het drogen van het mout. Daarnaast heeft men het functionele gebruik als mouterij vertaald in het ontwerp : de vensteropeningen zijn bewust klein gehouden omdat het productieproces in een mouterij lichtgevoelig is: bij het ontkiemen van de geweekte granen, moet de lichtinval tot een minimum beperkt worden.

De bakstenen buitengevels bevatten diverse waardevolle verfraaiingen horizontale gevelgeledingen in gele baksteen, detaillering aanzet- en sluitstenen, penanten in baksteen, muistandfries, zoals ritmering van kleine dubbele venster openingen. De gevels bevatten hier en daar sporen van verbouwingen of aanpassingen en zijn aan de zijde van de Dender gedeeltelijk beschilderd. Voor het overige vrij authentiek.

Locuswaarde:

Het terrein van de mouterij heeft duidelijk een industrieel karakter, wat typisch is voor het projectgebied. De ligging aan de Dender is voor de hand liggend. Het transport van graan langs het water was ideaal voor de mouterij.

Zicht op de oostgevel vanuit Hertsage

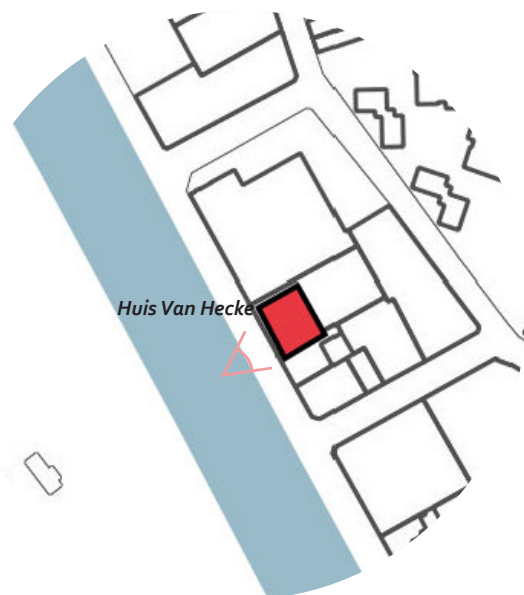
Belevingswaarde:

Het gebouw is sterk beeldbepalend zowel vanaf de Denderkaaien, als vanaf Hertsage (knik in de straat). Het gebouw is een baken in de omgeving omwille van zijn afmetingen en zijn massieve architectuur.

SELECTIECRITERIA

- Zeldzaamheid (resterende mouterijen zijn een zeldzaamheid in stadcentrum Aalst),
- Authenticiteit (afwezigheid van ingrijpende verbouwingen aan de buitenzijde),
- Representativiteit (als mouterijgebouw en productie van bier in Aalst)
- Leesbaarheid (oorspronkelijke gevelindeling en bouwmaterialen).
- Contextwaarde (beeldbepalend gebouw dankzij hoogte en als gezichtseinder Hertsage)

HUIS VAN HECKE

Adres: Pierre Corneliskaai 15, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 3, sect. D, 776kg

BESCHRIJVING

Het huis telt drie traveeën en drie bouwlagen onder een zadeldak met leien. De gevel is uitgevoerd in neo-Vlaamse Renaissancestijl en is volledig opgetrokken in gele baksteen met speklagen en decoratieve elementen in blauwe hardsteen. De twee linkse traveeën zijn twee bouwlagen hoog opgetrokken met op de begane grond een dubbele poort met bovenlicht in korfboogvorm en erboven een ondiepe loggiastructuur van drie rondboogvensters met een balustrade en twee gekoppelde zuiltjes en halfzuiltjes. De centrale travee met Vlaamse gevel bevat op de eerste bouwlaag links gekoppelde zuiltjes en halfzuiltjes.

De centrale travee met Vlaamse gevel bevat op de eerste bouwlaag links een venster en rechts een voordeur met bovenlicht. Beiden kennen een korfboogvorm die is opgevuld met een symmetrische cartouche met rolwerk. Op de tweede bouwlaag is een halfronde erker ingebracht waarboven een rechthoekig venster werd

ingebracht. De smalle, rechthoekige hals die de top van de gevel vormt is ajour uitgewerkt; links onder de aanzet van de top zit een cartouche met de verstrengelde letters C, V en H boven de gevelsteen waarop '1917' werd aangebracht.

De rechtse travee bevat op de eerste bouwlaag twee vensters zoals in de centrale travee naast de voordeur en op de tweede bouwlaag een stenen kruisvenster met drie geledingen onder een segmentboogfries. In de bovenliggende dakkapel zit een rechthoekig venster ingeschreven in een rondboog.

Bron:

J. Louies, Het huis Van Hecke, In : V.VAK mededelingen, 2011, 2, pp. 32-36.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarden:

Het pand heeft een historische en architecturale waarde.

De Pierre Corneliskaai (Boudewijnkaai) is aangelegd in 1891. Vanaf dat moment konden er daar gebouwd worden. Er kwamen niet alleen nieuwe vestigingen van bedrijven, maar ook nieuwe woningen van rijke industriëlen. Vermoedelijk heeft Pierre Cornelis, de directeur van de glucosefabriek Le Clercq en schepen van bevoorrading tijdens de oorlog, in dit pand gewoond. Na de oorlog wordt de Boudewijnkaai herdoopt tot Pierre Corneliskaai en ook het stadion van Eendracht Aalst is naar hem vernoemd.

Het pand heeft een belangrijke architecturale waarde. Het gebouw is ontworpen is door Triphon De Smet in 1916 voor Camiel Van Hecke. Triphon De Smet was de latere stadsbouwmeester van Aalst. De voorgevel is een zeldzaam voorbeeld van een neo-Vlaamse Renaissance stijl. De gevel is waardevol vanwege de typische decoratieve elementen. De gevel heeft nog een zeer grote authenticiteit. Er zijn geen grote verbouwingen of aanpassingen gebeurd.

Locuswaarde:

De positie van het gebouw volgt de aflijning van de Pierre Corneliskaai en ondersteunt hiermee de Denderkaai als structurend element.

Belevingswaarde:

Het pand heeft een **esthetische waarde** omwille van haar rijkelijke versiering en vormgeving. Het pand is sterk beeldbepalend vanuit de richting Pierre Corneliskaai.

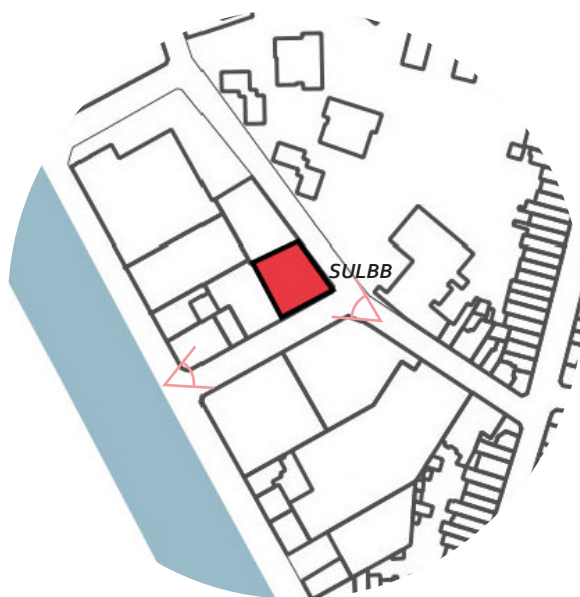

Zicht op de straatgevel vanuit Pierre Corneliskaai

SELECTIECRITERIA

- Authenticiteit (gaaf bewaard),
- Zeldzaamheid (binnen oeuvre van Triphon de Smet is dit de enige woning in neo-renaissantestijl op Aalsters grondgebied),
- Leesbaarheid (oorspronkelijke indeling en bouwmaterialen),
- Contextwaarde (beeldbepalend karakter dankzij en rechtstreekse zichtbaarheid vanaf de Dender)

SULBB

Adres: Hertshage 10, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 3 sect. D, 776a

BESCHRIJVING

Het huidige gebouw bestaat uit vijf bouwlagen en in de Hertshage telt het zeven traveeën en in de Zegepraalstraat vijf traveeën.

In dit bouwblok was de glucoserie Leclercq (in de volksmond ook gekend als "de saroepefabriek" of de "Lekleires") gevestigd. Het was het grootste fabriekspand aan de Denderkaai. De bombardementen van mei 1940 brachten zware schade toe aan de fabriek. Het huidige hoekgebouw is opgetrokken ter vervanging van de gebouwen die in 1940 door de bombardementen zwaar beschadigd zijn geraakt. Het bedrijf was actief tot 1956. In 1962 kocht de stad Aalst een deel van de gebouwen om er industriegrond te maken. Vanaf 1974 vestigde S.U.L.B. (Société d'Utilisation des Levures de Brasserie) zich hier. Dit was een verwerkingsbedrijf van gist die aanvankelijk aan de Oude Vismarkt gevestigd was. In 1979 veranderde het bedrijf van naam naar S.U.L.B.B. (Société d'Utilisation

des Levures de Brasserie et de Biosynthèse). Het bedrijf is failliet gegaan in 1983.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

Het gebouw heeft een **architecturale waarde** omdat het geheel bestaat uit een betonnen skeletstructuur en draagvloeren waarbij de wanden ingevuld werden met baksteenmetselwerk. Bij de bovenste vier bouwlagen is er een sterk horizontaal accent door de vensterindeling en het soort baksteen dat gebruikt is. Haaks op dit gebouw, maar wat meer naar achter op het perceel staat nog een volume van vier bouwlagen hoog en vijf traveeën breed. Dit is enkel vanaf de Pierre Corneliskaai zichtbaar omdat het gebouw wat meer achteraan op het terrein staat.

Het gebouw heeft een **historische waarde** omdat het het oudst nog bewaarde volume van de toenmalige glucoserie Leclercq betreft.

Locuswaarde:

Het gebouw is nog een relict van de historisch gegroeide industriële ontwikkeling van deze wijk aan de Dender. Het is ook het enige gebouw dat nog overblijft van de fabriekssite "Glucoserie Leclercq".

Belevingswaarde:

Door zijn volume en kleur springt het gebouw in het oog. Het is dan ook een zeer beeldbepalend gebouw, zowel vanuit De Pierre Corneliskaai, de Zegepraalstraat als vanuit Hertshage waar het een eindpunt vormt van een perspectief dat de straat biedt.

SELECTIECRITERIA

- Leesbaarheid (gevelopbouw en materialen),
- Zeldzaamheid (uniek restant van Glucoserie Le Clercq),
- Authenticiteit (gaaf bewaard),
- Representatief (voor betonskeletarchitectuur)
- Contextwaarde (beeldbepalend gebouw als gezichtseinde Hertshage).

Zicht vanuit Hertshage

Zicht vanuit Pierre Corneliskaai

STEDELIJKE VISMIJN

Adres: Houtkaai 12, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 1 sect. A, 6102

BESCHRIJVING

Dit gebouw is de vroegere stedelijke vismijn. De plaats op de Houtkaai lag vlakbij de vroegere monding van de Oude Dender in de gekanaliseerde Dender. De vismijn deed dienst van 1957 tot 1992. Ook elders in Vlaanderen hadden stedelijke vismijnen bestaan, maar die waren al vroeger verdwenen.

De vismijn heeft een halfronde vorm, met de rechte kant aan de Houtkaai en bestaat uit één bouwlaag onder een plat dak. Aan de rechte kant zijn er twee balkvormige volumes. Het halfronde volume bestaat uit twaalf traveeën. Het lage balkvormige volume bestaat uit negen traveeën waarin in de derde en zevende travee een toegangspoort zit. Het hogere balkvormige volume bestaat uit zes traveeën. De stijlen tussen de vensters in het halfronde volume bestaan uit natuursteen net zoals de drie traveeën van de lagere balk tussen de twee poorten. De rest van de gevel bestaat uit beton.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

De stedelijke vismijn heeft een **historische en een volkskundige waarde**. In 1955 kreeg de stedelijke technische dienst de opdracht om een nieuwe vismijn te ontwerpen. Het gebouw werd ingehuldigd op 18 juni 1957 en twee dagen later werd de eerste vis verkocht. Het gebouw heeft een grote authenticiteit. Tot aan de sluiting in 1992 werd er vier dagen per week (van dinsdag tot vrijdag) vis gemijnd. De verschillende soorten vis lagen te kijk in het centrale halfronde, terwijl kooplustigen op drie verhoogde niveaus erom heen een goed overzicht behielden. Een roeper riep de verkoopprijzen af tot één van de omstaanders "mijn!" riep. Na betaling kon de vis onmiddellijk meegenomen worden. De vismijn gaf de kans aan vooral bejaarden en minder begoede mensen om toch tegen behoorlijke prijzen vis te kopen. Van dinsdag tot vrijdag werd er verse, rechtstreeks uit Zeebrugge of Oostende aangevoerde vis geveild. Als er minder publiek dan loten vis voorhanden waren, ging men gewoon aan de instelprijs verkopen. Op die manier voldeed men aan het sociale opzet van de vismijn. Ook in tijden van vleesschaarste was er altijd nog de vis gezond en goedkoop. Heel wat generaties Aalstenaars zijn dan ook grootgebracht op pan- en bakharing en vissoorten zoals schelvis, wijting, kabeljauw, pladijs en roodbaard.

Het gebouw heeft een **architecturale waarde**. Het ontwerp van het gebouw is rechtstreeks ingegeven vanuit de voormalig functie als vismijn. Het gebouw bestaat slechts uit één bouwlaag met twee ingangen en een halfronde, gericht op een goed overzicht van het koopwaar en vlotte doorstroming van het publiek. Het gebouw werd zo ontworpen dat de grote raamopeningen zich richten op het noord-oosten (vermijden directe inval van zonlicht). Het gebouw is quasi symmetrisch opgebouwd. In gevels worden natuursteen als beton op een verfijnde manier met elkaar gecombineerd.

Locuswaarde:

Voorgevel parallel ingeplant met de Denderkaai. Het gebouw werd opgericht thv de Houtkaai en markeert hiermee een oude Denderarm, die werd gedempt bij de kanalisatie van de Dender. Deze locatie bracht funderingsproblemen met zich mee. Er werd gebruik gemaakt van gewapende betonplaten als fundering om dit te verhelpen.

Belevingswaarde:

Het pand heeft een **esthetische waarde** omwille van verzorgde uitwerking van de gevels. Het gebouw is beeldbepalend in de onmiddellijke omgeving van de Houtkaai door haar vrijstaande inplanting en specifieke ligging in het groen en typerende architectuur is het een ijkpunt in de omgeving.

Zicht op vismijn vanuit de Josse Ringoirkaai

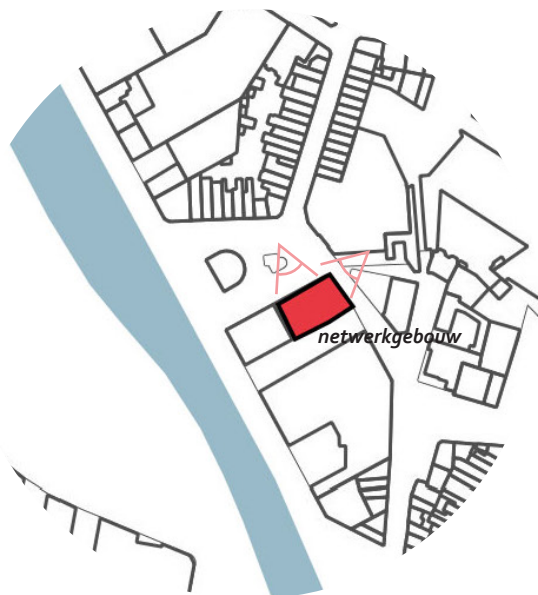

Zicht op vismijn vanuit de Houtkaai

SELECTIECRITERIA

- Authenticiteit (gaaf bewaard geen storende ingrepen uitgevoerd),
- Zeldzaamheid (het gegeven van een stedelijke vismijn is een zeldzaamheid in het Aalsterse),
- Leesbaarheid (oorspronkelijke indeling en materialen),
- Representativiteit (de functie vismijn is nog leesbaar in de architectuur en opbouw van het gebouw)
- Contextwaarde (beeldbepalend gebouw rechtstreeks zichtbaar vanaf de Dender)

NETWERKGEBOUW

Adres: Houtkaai 15, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 1, sect. A, 610h

BESCHRIJVING

Op de hoek met de Korte Moutstraat staat een baksteenvolume van de voormalige passementerie Van Den Brulle.

Een passementerie is een fabriek waar gordijnkoorden en -kwasten en textielornamenten voor de afboording van met stof beklede stoelen en zetels werden vervaardigd. In tegenstelling tot de vele passementerieën die in de Aalsterse rand (Mere, Nieuwerkerken) aan massaproductie deden, spitste de passementerie Van Den Brulle zich toe op het 'assorteerwerk', exclusieve en grotendeels ambachtelijk gemaakte stukken voor bijzondere huizen. De koets van de Oostenrijkse koningin Elisabeth (beter bekend als Sissi) werd met de hulp van Tuur Van Den Brulle gerestaureerd en die laatste ontving ook verschillende opdrachten voor het Britse koningshuis Windsor. De Van Den Brulles namen ook de indrukwekkende passementen voor hun rekening bij de renovatie van het klassieke en bijzonder prestigieuze Warner Theatre in Washington

D.C.. Hoewel het bedrijf in zijn topdagen een 20-tal werknemers in dienst had, was het in de jaren '90 alleen nog de familie Van Den Brulle die passementen maakte. In 1997 werden de activiteiten definitief stilgelegd.

Bron:

Geweven, geklost en gesponnen. Het rijke textielverleden van Aalst, Erfgoedcel Denderland, Aalst, 2014, pp.145-146..

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

Het gebouw heeft een **industriel-archeologische** en een **historische waarde**. Het massieve bakstenen gebouw bestaat uit vier bouwlagen hoog en acht traveeën breed aan de zijde van de Houtkaai. Het gebouw is qua ritmiek en structuur typerend en grotendeels bewaard gebleven. Alle gevels bestaan uit een massief bakstenen metselwerk. De gevel die zich rechtstreeks richten naar de straat hebben een typerend ritme van kleine quasi vierkante vensteropeningen op gelijke afstand van elkaar. Op de gelijkvloerse verdieping zijn er segmentboogvormige vensteropeningen met dievenijzers. Op de verdiepingen zijn er in elke travee rechthoekige vensteropeningen. Vermoedelijk om bouwsporen te maskeren werd het geheel wit beschilderd en met de komst van Netwerk (2002) werd hun naam gevelbreed op de voorgevel aan de Houtkaai geschilderd. Het gebouw is de enige resterende getuige van de activiteiten van de familie Van Den Brulle binnen De Kaaien.

Locuswaarde:

De locuswaarde van het pand zit vooral in zijn ligging aan de Dender. Aangezien de buurt zwaar geleden heeft onder de oorlogsschade van 1940, was er een opportuniteit om hier nieuwe panden op te trekken. Daar heeft de toenmalige familie Jonckheere – Van de Putte gebruik van gemaakt.

Belevingswaarde:

Het hogere gebouw aan de zijde van de Korte Moutstraat wordt als beeldbepalend beschouwd, gelet op zijn goed bewaarde gevelritmiek (gelijkvormige doorbrekingen), de kenmerkende takel aan de buitenzijde waarlangs de opslagplaatsen werden bevoorrad en de aanwezigheid van dievenstaven op de begane grond ter beveiliging van de goederen en inrichting.

SELECTIECRITERIA

- Leesbaarheid (gevelopbouw en materialen),

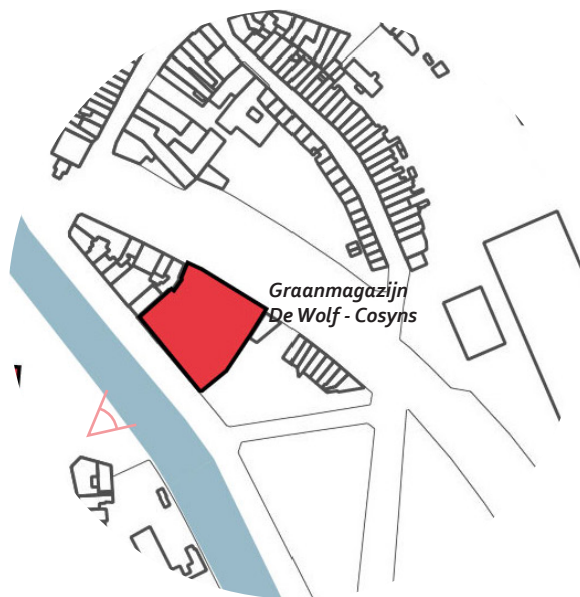
Zicht vanuit Houtkaai

Zicht vanuit Korte Moutstraat

- Zeldzaamheid (unieke getuige van de textielactiviteiten van de familie Van den Brulles),
- Authenticiteit (vrij gaaf bewaard),
- Representatief (bakstenen fabrieksarchitectuur),
- Contextwaarde (beeldbepalend karakter dankzij ligging op de hoek Houtkaai-Korte Moutstraat).

GRAANMAGAZIJN DE WOLF-COSYNS

Adres: Fritz De Wolfkaai 8, Aalst
Kadastraalnummer: Afd. 1, sect. A, 71514

BESCHRIJVING

Het gebouw is ontworpen door stadsarchitect Julius Goethals en in 1883 gebouwd. Het gebouw bestaat uit twee strakke rechthoekige volumes, respectievelijk van vijf traveeën en vier bouwlagen en van twee traveeën en zes bouwlagen, onder platdak en met segmentboogvormige drielicht- en vierlichtvensters. De voorgevels – met sierlijke muurankers - worden geritmeerd door lisenen en cordons. Links werd de oorspronkelijke bouw uitgebreid met een goed aansluitend volume van twee traveeën. Er zijn duidelijk neogotische en neorenaissance invloeden aanwezig in de gevel.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarden:

Het gebouw heeft een **historische** en een **industriële-archeologische waarde**.

Het graanmagazijn was van de mouterij De Wolf – Cosyns. De mouterij zelf is gesticht in 1790 door Romain Joseph De Wolf en was daarmee een van de oudste bedrijven van de stad. Aanvankelijk handelde hij alleen in hopen en granen, pas later kwam daar ook mout bij. De mouterij is lang een van de belangrijkste mouterijen van het land geweest, met een productie van 70 000 ton mout per jaar. Het bedrijf was vooral bekend voor zijn speciale mouten. Tot 1987 is de mouterij in handen geweest van de familie De Wolf, daarna is het bedrijf overgenomen door het toenmalige Interbrew. In 2002 werd de mouterij gesloten.

Het gebouw heeft een **architecturale waarde**. Het pand werd grondverbouwd maar met respect voor de architecturale kenmerken van het oorspronkelijke gebouw. Er zijn duidelijk neogotische en neorenaissance invloeden aanwezig in de gevel. Typerend zijn de segmentboogvormige drielicht- en vierlichtvensters. De voorgevels – met sierlijke muurankers - worden geritmeerd door lisenen en cordons. Links werd de oorspronkelijke bouw uitgebreid met een goed aansluitend volume van twee traveeën.

Locuswaarde:

De gevel van het gebouw is parallel ingeplant met de Denderkaai en ondersteunt aldus deze ruimtelijke structuur. Het gebouw werd bewust ingepant bij de Dender. Het graan dat nodig was voor het mouten, werd aangevoerd per schip en dan opgeslagen in het magazijn.

Belevingswaarde:

Het pand heeft een **esthetische waarde** omwille van verzorgde uitwerking van de voorgevel. Door zijn omvangrijk volume en de ligging tegenover het Werfplein is het pand sterk beeldbepalend langs De Kaaien.

SELECTIECRITERIA

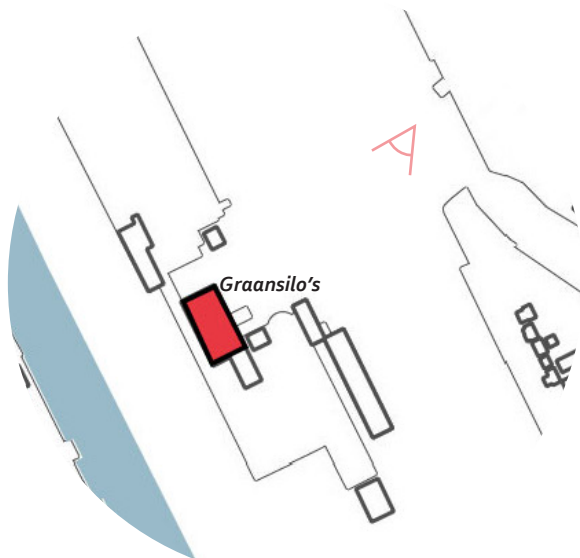
- Zeldzaamheid (zeldzame getuige van mouterij binnen stadcentrum Aalst en referentie aan industriële activiteiten van de families De Wolf-Cosyns),
- Representativiteit (als mouterijgebouw in Aalst en voor het oeuvre van de voormalige stadsarchitect Jules Goethals),
- Leesbaarheid (oorspronkelijke gevelindeling en materialen),

Zicht op de straatgevel vanuit het Werfplein

- Contextwaarde (beeldbepalend gebouw dankzij afwijkende hoogte en ligging tegenover Werfplein)

GRAANSILO'S

Adres: Bleekveld zn, Aalst

Kadastraalnummer: Afd. 4 sect. F, 853d

BESCHRIJVING

Nabij het goederenstation situeert zich een imposante graansilo van de firma Syral NV. De silo werd opgevat als een zuiver functioneel gebouw en ontworpen in functie van het stockeren van graan dat per spoor of boot naar hier werd gebracht.

RUIMTELIJKE ERFGOEDWAARDEN

Culturele waarde:

Het gebouw heeft een **industriel-archeologische waarde**. Silo's werden opgetrokken in het begin van '70 en zijn een getuige van de industriële activiteiten langs de Kaaïen. De silo's doen nog steeds dienst voor de opslag van graan.

De architectuur en materiaalgebruik zijn massief en zeer eenvoudig van aard, direct gerelateerd aan de opslag van graan. Het gebouw bestaat uit een groepering van 8 betonnen silos opgetrokken in gewapend beton. De silo behoort tot het gesloten silo type. Onderaan is er een los- en laadkade aanwezig.

Locuswaarde:

De silo werd bewust ingeplant tussen het spoorwegemplacement en de Dender. De nabijheid van zowel de Dender als het spoor gaf de kans om het graan zowel via schepen als per trein aan te voeren. Via een buis over de Dender wordt het graan vervoerd naar de Syral vestiging op de linker Denderoever.

Belevingswaarde:

De silo's behoren, met een hoogte van 60m, tot de bakens binnen De Kaaïen en bij uitbreiding de stadskern van Aalst. Het torenhoge gebouw is omwille van een vrijstaande inplanting sterk beeldbepalend in de ruime omgeving en een opvallend onderdeel van de skyline van de stad.

SELECTIECRITERIA

- Representativiteit (typerend gebouw ontworpen ifv de opslag van graan),
- Authenticiteit (gaaf bewaard),
- Contextwaarde (beeldbepalend gebouw dankzij vrijstaande inplanting thv van sporenbundel en Dender)

Zicht op graansilo's vanuit Bleekveld